

KADRIYE MOROĞLU ANADOLU LİSESİ

ADINÇIĞ

SAYI: 1/2024

OKUL DERĐİSİ

KMAL KAEM

KADRIYE MOROĞLU ANADOLU LİSESİ YAYIN ORGANI

1.Sayı

Sahibi

Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi Adına
Nurcan TUNA
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni

Özgür HAŞICI

Yazı Kurulu

Burhan TAŞDEMİR
Dilek GÜNEŞ TOKTAŞ
Funda FİDAN AYDIN
Mesut KABA
Okan TUNÇ
Şenay GÜNAL

Yayın Kurulu

Beyzanur YAVUZ
Beyza KORKMAZ
Dilan KIZIL
Evin ALTAŞ
Havvanur AĞIR
Yağmur YUCA
Şükran AKIN
Mehmet Veysel KIZAR
İrem ARSLAN

Grafik – Tasarım

Umut DİRLİK

Yayın Tarihi

15 Mayıs 2024

Adres

Bozdođan Cad. No:94, 34290 Küçükçekmece/İstanbul

İletişim

0212 696 3793

İÇİNDEKİLER

Başlarken	4
Okulumuzun Tarihçesi/Okul Marşımız	5
Hayırseverimiz Sayın Prof. Dr. Erdoğan Moroğlu	6
Ece Bey, Bilge Bey, Berna Bey ve Diğerleri...	7
Edebiyatçıların Çok Bilinmeyen Yanları	9
Değişen Kültürün Değişken Dili: Türkçe Galatimeshurlara Dair	10

Nereden Geliyor Bu Atasözleri, Deyimler?	12
Unutulmaya Yüz Tutmuş Sözcükler	14
Kelimelerin Kökenine Yolculuk	15
Türk Dil Kurumunun Yaptığı Son Değişiklikler	16
Bir Yazarın Gözünden	17
Dünyalar Arası Yolculuk	19

Kenarda Kalmış Yaşamlar: Parasız Yatılı	21
Bir “Yükseliş” Romanı: Martin Eden	22
Hayata Dair İlginç Bir Bilmece: Tartuffe	23
Yeni Çıkan Kitaplar	24
Kütüphanemiz	25
İçimizden, Kalemimizden...	26
İstanbul’u Geziyorum	31

Nedir Bu Manifesting?	32
Yapay Zekâ Çağında Bir Öğrenme Serüveni	34
Nice 100 Senelere!	35
Emanetin 100. Yılı	36
85 Yıllık Bir Özlem: ATATÜRK	37

Can Suyu, Deniz Feneri Öğretmenlerimizin Günü	38
Yazım Testi	39
Bulmaca	41

BAŞLARKEN...

Değerli Okur,

Okulumuzun ilk dergisi olan “**ADINÇIĞ**” büyük bir heyecan, istek ve özverili çalışmanın sonucunda ortaya çıkmıştır. Sizlere edebiyat, tiyatro, bilim, teknoloji, psikoloji, günlük hayat, okul içi faaliyetler gibi yaşama ait birçok farklı pencereden sesleniyoruz.

Geleceğin Türkiye’sinin okuyan, sorgulayan zihinlerin elinde şekilleneceğini bildiğimiz için sizinle aramızda bu anlamda bir köprü kurabilmeyi hedefleyip bu köprüyle yeni yollar açmayı istedik.

“**KMAL KALEM**” olarak sizleri daha önce duymadığınızı düşündüğümüz bilgilerle şaşırtmak, kendi iç yolculuğunuza çıkartmak, İstanbul’dan bahsedebilmek, belki de daha önce okuduğunuz bir eserle yeniden tanıştırmak, dizelerimizden size selam verebilmek, biraz eğlendirebilmek, bilgilendirebilmek, duygularımıza ve coşkuumuza ortak edebilmek için var gücümüzle çalıştık. Tertemiz gönüllerden hece hece dökülen satırlarla, ilmek ilmek işlenen cümlelerle **sizlerin yüreğinde yer edinebilmek adına bütün gayretimiz.**

Belki de aramızda var olan ancak bilinmeyen yeni yazarları, şairleri, gazetecileri gün yüzüne çıkaracak zamanla dergimiz. **KMAL KALEM** sizlerin desteğiyle her sayısında daha da güçlenecek, “**ADINÇIĞ**” adının manasına tam olarak kavuşacak. **Her sayıda daha da büyüyecek, parlayacak, size daha gür bir ses tonuyla seslenecek...**

ADINÇIĞ için iş birliği yaptığımız **Avcılar Gençlik Merkezine**, desteğiyle yanımızda olan **Sayın Nazan MOROĞLU**’na teşekkür ederim. Aile olabilmek takım olabilmektir, bir olabilmektir. Bu duyguyla derginin hazırlanmasında emeği geçen **değerli öğretmen ve öğrencilerimize** ayrıca teşekkür ederim.

Yeni sayılarda buluşmak ümidiyle.

Nurcan TUNA
Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi Müdürü

OKULUMUZUN TARİHÇESİ

Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesinin bina inşaatına 1993 yılında başlanmış ve inşaat 1998 yılında bitirilmiştir.

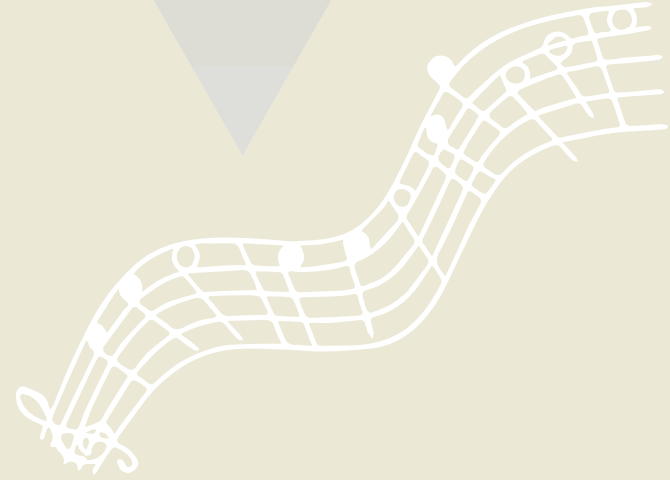
Okulun yapımında **Prof. Dr. Erdoğan MOROĞLU'nun** büyük emeği ve desteği olmuştur.

1999 yılında okul bahçesine **Seyfi Moroğlu Spor Salonu** yapılmıştır. Yapılan bu spor salonu ilçemizin önemli spor faaliyetlerinin yapıldığı bir merkez haline gelmiştir.

1999-2006 yılları arasında okulumuzda yabancı dil ağırlıklı lise bölümü de faaliyet göstermiştir.

Okulumuz **2013-2014 eğitim-öğretim yılında** anadolu lisesine dönüşmüş ve okulumuzda TEOG sistemine dayalı öğrenci yerleştirme sistemi uygulanmıştır.

Okulumuz **2018-2019 eğitim-öğretim yılından itibaren** adrese dayalı yerleştirme sistemiyle öğrenci almaya devam etmektedir.

OKUL MARŞIMIZ

Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi
Atatürk ilkeleri hedefi
Her bir ferdi eğitimin neferi
Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi
Yürekte bu vatan sevgisi
Elimizde bilginin meşalesi
Cehaletle savaşmanın cephesi
Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi
Haydi, koş! Sen de katıl bizlere
Aydınlık çağdaş bir geleceğe
Yuvadır Türkiye ülküsüne
Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi

Söz-Müzik-Düzenleme: Serhat SONGUR
Müzik Öğretmeni

HAYIRSEVERİMİZ SAYIN PROF. DR. ERDOĞAN MOROĞLU

26 Ekim 1934 tarihinde Gürün'de doğdu. Bir yaşında annesini, on üç yaşında babasını kaybetti. Gürün Cumhuriyet İlkokulunu, Sivas 4 Eylül Lisesi orta kısmını ve yatılı olarak okuduğu İstanbul Haydarpaşa Lisesini bitirdi. 1959 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. 1960 yılında Ticaret Hukuku Kürsüsünde asistan oldu.

1963-1966 yılları arasında Berlin Freie Universitaet Hukuk Fakültesinde doktorasını tamamladı. 1971 yılında doçent ve 1978 yılında profesör oldu. 1971 yılından itibaren İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde Ticaret Hukuku, Banka Hukuku ve Sermaye Piyasası Hukuku dersleri verdi. 1972-1977 yılları arasında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde ve 1975-1977 yılları arasında kuruluşunda da görev aldığı Uludağ Üniversitesi İktisadi ve Ticari İlimler Fakültesinde ve 1984-1985 yıllarında Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesinde ders verdi. 1995-1998 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Senatosuna Hukuk Fakültesini temsilen senatör olarak seçildi. Ayrıca birçok banka ve şirkette baş hukuk danışmanlığı ve yönetim kurulu üyeliği görevlerini sürdürdü.

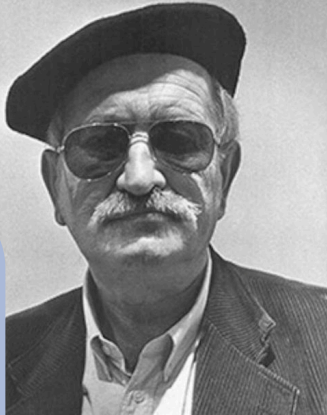
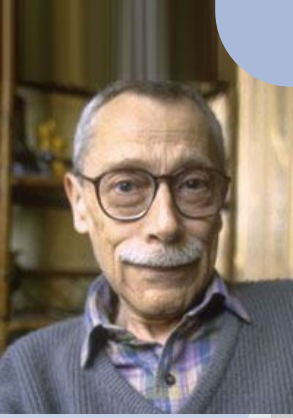
Prof. Moroğlu'nun, üniversite öğretim üyeliği yanında kültür, sanat, müzik ve spora yakın ilgi ve desteği devam etti. Türk Musiki Vakfı Başkan Yardımcılığı, Büyük Kulüp Derneği Disiplin Kurulu üyeliği ve Galatasaray Spor Kulübü Divan Kurulu üyeliğinde bulundu.

İnşaatı 1998 yılında tamamlanan, Küçükçekmece Sefaköy'de annesinin adını verdiği '**Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesini**' ve babasının anısına yaptırdığı **Seyfi Moroğlu Spor Salonunu** Millî Eğitim Bakanlığına bağışladı. Prof. Moroğlu, evli ve iki çocukludur.

Fotoğraflarına rastlamadığımız, simasını bilmediğimiz, isminden cinsiyet tahmini yaptığımız yazarlar, şairler, sanatçılar... Bu yazımız da bu konuyla ilgili. Her iki cins tarafından da kullanılan isme sahip olması ya da isimlerinin karşı cinsi çağrıştırmaları nedeniyle erkek olmalarına rağmen çoğu kişi tarafından kadın sanılan yazarların isimleri ilk defa duyanlar için ayırt edilmesi zor oluyor. Türk edebiyatındaki bazı sanatçıların isimleri çağrıştırdığı cinsiyet açısından yanlış anlaşılmalara neden oluyor.

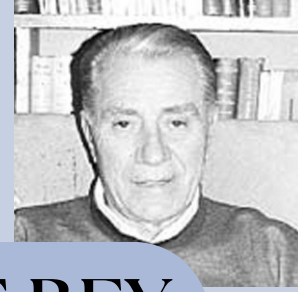
Örneğin bir okura sorulan “**Edebiyatı sever misiniz?**” sorusuna okurun verdiği cevap gülümsetiyor. “Evet, çok severim hatta en sevdiğim şair ise Ece Ayhan’dır, kendisi kaleme aldığı şiirlerinden anlaşıldığı üzere duygusal bir kadın.”

Bilge Karasu

Ece Ayhan

Berna Moran

ECE BEY, BİLGE BEY, BERNA BEY VE DİĞERLERİ...

Yazarların bazen kendi seçtikleri bazense ebeveynlerinin taktıkları ismin azizliğine uğradığını görüyoruz. Modern edebiyat eleştirisi denince akla ilk gelen isimlerden biri olan, eleştiri kuramları dersinde mutlaka kitabı okunan, edebiyatla ilgilenenlerin de uzun süre kadın zannettiği bir isim olan Berna Moran için Yıldız Ecevit bir yazısında “Berna Hanım” diye hitap etmiştir. Moran’ın yüzü de pek göz önünde olmadığından kadın zannedilen yazarlarımızdan biridir.

İsmi sebebiyle cinsiyeti hakkında bizleri yanıltan bir diğer yazarımız **Bilge Karasu**. Postmodern anlayışla kaleme aldığı eserleriyle ünlü Karasu’nun ismi direkt kadın olarak düşünülmesine de insanı şüpheye düşürmektedir.

Yine **Ece Ayhan** da kadın sanılan sanatçılarımızdan biri. Ece Ayhan’ın tam adı **Ece Ayhan Çağlar**’dır. Edebiyatımızın İkinci Yeni şiirinde rol oynayan Ayhan, ismiyle ilgili yadırgamaları ve soru işaretlerini engellemek için “Ece” sözcüğünün tarihte ağabey anlamına geldiğini ve Dobrucalı Ece Bey’den Eceabat şekline evrildiğini söylemiştir. Ece Ayhan’ın kadın olmadığı bilgisi günümüzde kişinin ‘bilgi okuryazarı’ olarak adlandırılmasına bir sebeptir.

Beyza KORKMAZ

12-I

Süreyya Berfe

Baba tarafından Atatürk ile kan bağı olan **Süreyya Berfe** de adı yüzünden cinsiyeti yanlış algılanan sanatçılarımızdan biridir. 1943'te İstanbul'da doğan ve asıl adı Hikmet Süreyya Kanıpak olan Türk şair ve yazar, 1965'e kadar gerçek adı olan Süreyya Kanıpak'ı kullanmıştır. Daha sonra babası yüzünden soyadını değiştirmeye karar verir ve Cemal Süreya'nın önerisiyle "Berfe" soyadını alır.

Şükran Kurdakul

Nihal Atsız

Şükran Kurdakul da adından çok çeken sanatçılarımızdandır. 23 Mart 1927 yılında İzmir'de dünyaya gelen sanatçımız, küçük yaşta şiire merak duymaya başlamış ve henüz on beş yaşındayken Yedigün'e birkaç şiirini göndermiştir. Dergi, Kurdakul'un şiirlerini beğenmemiş ve ona şöyle bir cevap göndermiştir: "Bayan Şükran Kurdakul'a: Yazdıklarınız duygulu ve içlidir. Pek yerinde olmayan bazı Arapça ve Farişi kelimeler tabiiği bozuyor. Az ve itinalı yazınız." O yaştan itibaren adı yüzünden kadın sanıldığı çokça anısı bulunmaktadır.

Son olarak hayat boyu adının azizliğine uğrayan sanatçılarımızdan biri de Nihal Atsız'dır. Çoğunlukla ilk adının kullanılmadığı **Hüseyin Nihal Atsız**, bu sebepten ötürü "**Aa! Nihal Atsız erkek miymiş, ya!**" söylemlerinin öznesi olmaktan kurtulamamıştır.

Dilan KIZIL

12-1

EDEBİYATÇILARIN ÇOK BİLİNMEYEN YANLARI

Eserlerini büyük emeklerle kaleme alan yazar ve şairlerimiz tarihin her döneminde büyük ilgi odağı olmuşlardır. Kimileri ölümünün ardından kahraman olarak kabul edilirken kimi şairlerimiz tarihin tozlu sayfalarında yerini aldı. Büyük emeklerle eserlerini oluşturan sanatkarlarımız hayatları boyunca birçok farklı alışkanlığa sahip olmuştur. Sizler için yazar ve şairlerin bilinmeyen yönlerini araştırdık.

Tevfik Fikret evinde şeklini kendi tasarladığı dik yakalı, omuzdan düğmeli, yakası işlemez gömlekler giyerdi. Bu gömleklerin ilhamını *Tolstoy*'dan almıştı. Tevfik Fikret, şık giyimiyle perişan şair kıyafetini maziye karıştıranların başında gelir

Tevfik Fikret

Shakespeare

Cemal Süreya

Özdemir Asaf

Cemal Süreya'nın sayılarla arası hiç iyi olmadığından saati ilkokul 5. sınıfta öğrenmiş. Yazı yazmaya çok küçük yaşlarda başlayan Süreya'nın asıl ilginç özelliği ise gürültü olmadan yazamamasıdır. Okul yıllarında gürültülü ortamda başladığı yazı yazma alışkanlığı, sonraki yıllarda da devam etmiş. Öyle ki evinde sessiz yazamadığını fark edince radyo ve televizyonun sesini açarak odaklanabiliyormuş. Cemal Süreya, "*Süreyya*" olan soyadını arkadaşı Süreya Evren ile girdiği bir iddia sonucu, Süreya olarak değiştirmiştir. Buradan alınan "y" harfi ise arkadaşının adına eklenerek *Süreyya Evren* olmuştur.

İsmi sebebiyle cinsiyeti hakkında bizleri yanıltan bir diğer yazarımız **Bilge Karasu**. Postmodern anlayışla kaleme aldığı eserleriyle ünlünen Karasu'nun ismi direkt kadın olarak düşünülme de insanı şüpheye düşürmektedir.

Yine **Ece Ayhan** da kadın sanılan sanatçılarımızdan biri. Ece Ayhan'ın tam adı **Ece Ayhan Çağlar**'dır. Edebiyatımızın İkinci Yeni şiirinde rol oynayan Ayhan, ismiyle ilgili yadırgamaları ve soru işaretlerini engellemek için "Ece" sözcüğünün tarihte ağabey anlamına geldiğini ve Dobrucalı Ece Bey'den Eceabat şekline evrildiğini söylemiştir. Ece Ayhan'ın kadın olmadığı bilgisi günümüzde kişinin 'bilgi okuryazarı' olarak adlandırılmasına bir sebeptir.

Tolstoy'un 13 çocuğu vardı. 48 yıllık evliliğinin ardından karısına "Benim yaşımdaki insanların sıkça yaptıkları bir şeyi yapıyorum. Son günlerimi tek başıma ve sükûnet içinde geçirebilmek için dünyadan vazgeçiyorum." yazan bir not bırakarak evini terk ettiğinde 82 yaşındaydı. Birkaç gün sonra bir tren istasyonunda donarak öldü.

Shakespeare ise yazdıklarından kazandığından daha fazla geliri tefecilik yaparak kazanıyordu.

Havvanur AĞIR, Koray Koray KARAGÖZ

11-B

DEĞİŞEN KÜLTÜRÜN DEĞİŞKEN DİLİ: TÜRKÇE GALATİMEŞHURLARA DAİR

Dil, dünya tarihi boyunca insanların birbiri ile iletişim kurmasındaki temel unsurdur. İnsanların ortak bir çatı altında toplanabilmesini sağlayıp hayati ve kültürel birikimlerini gelecek nesillere aktaran yegâne olmuştur. Bu yüzden dilin özellikle bir ulusun kendi dilinin niteliği göz ardı edilemez. Edildiği takdirde dilin yapısı, işlevi, içinde barındırdığı değerleri asimilasyona uğrayıp yok olur. Bunun gerçekleşmemesi için milletin; yaşanmışlığını gösterip taşıyan dile sahip çıkması, onu koruması gerekmektedir.

Kendi milletimize, toplumumuza baktığımızda ise bunu pek başaramadığımızı görüyoruz. Günümüzde her ne kadar teknolojinin ve medyanın gelişimi bunda etkili olsa da aslında **güzel Türkçemizin değişiminin; tarihi, kültürel, sosyal ve estetik kaygısından kaynaklı birçok sebebi vardır.**

Söz gelişi; Arapça, Farsça, Fransızca gibi dillerden Türkçemize nüfuz eden kelimelerin yanlış yazılışı ve anlamca yanlış kullanımı zengin dilimizi tahrip etmektedir. Örneğin **“eşya”** kelimesine baktığımızda bunun Arapça soylu bir sözcük olduğunu görüyoruz. Günümüzde epeyce kullandığımız **“şey” kelimesinin çoğulunu** ifade eder ki bunu aralarındaki benzerlikten anlayabiliriz. “Şey” herhangi bir nesneyi tanımlarken “eşya” şeyler anlamına gelir ve bu sebepten ötürü “eşyalar” diye ifade etmek hatalı bir söylemdir. Aynı hataya bir diğer Arapça kökenli olan “evlat” sözcüğünde de rastlıyoruz. **“Evlat”, Arapçada çocuk anlamındaki “velet” kelimesinin çoğulu** halinde kullanılır. Kelimenin nasıl türediğini yine benzerliklerinden fark edebiliriz.

Bu kelimelerin yanlış kullanımını güzel insanımızın dikkatsizliğine yorsak da bazı sözcüklerde kök benzerliğinin de ayırt edilmesinin zor olduğu aşikâr. Benim çok sevdiğim ve yanlış anlaşılmasını romantik bulduğum bir lafız olan, Arapçanın lügatından çıkmış **“sevda”** kelimesini buna örnek verebiliriz. İlk bakışta kelimenin kökü “sevmek” fiili gibi görünmektedir ancak işin aslı elbette öyle değildir. “Sevda”, Arapça dilindeki **“svd” kökünden** gelmektedir ve bu kökün anlamı siyah/kara ile eş değerdir. Aynı zamanda sevdanın, **“eski tıbbâ göre dört hayati sıvıdan biri olan kara safra”** anlamına gelmesi ve eski Yunancada karşılığının “melankoli” olması onu Türkçemizde neden çok sevmek, aşk gibi kavramların yerine kullandığımızı gösterir. Bu yüzden “kara sevdaya tutulmak.” deyiminin yerine “sevdaya tutulmak” demek daha doğru olur. Tabii siz siz olun, sevdaya tutulurken dikkatli olun.

Bu güzel kök benzerliğinin ardından başka bir ses benzerliğinden kaynaklı anlam karışıklığına geçiyoruz. **“Nahif” ve “naif”** sözcüklerin yazılışlarının ve okunuşlarının birbirini andırması her iki kelimenin de birbiri yerine kullanılmasına yol açmaktadır. **Nahif**, Türkçede **hassas ve kibar** anlamına gelirken **naif; tecrübesiz, toy** anlamında kullanılır.

Sözcüklerin etimolojisine indiğimizde ise “nahif”, zengin Türkçemizin Arapça soylu sözcüklerinden biridir ve “nehafet” kelimesinden türemiştir. Nehafetin Arapçada yeri zayıflık ve cılızlıktır. “Naif”, Fransızcadan Türkçeye “yapmacıksız ve açık yürekli” anlamından dilimizdeki deneyimsiz manasına bürünmüştür. İngilizcede “naive” olarak karşılığı saf ve doğalken Latince “nativus” olarak karşılığı doğustandır.

Kültürümüzün geleceğine ışık tuttuktan sonra geçmişe dönüp eski Türkçeden beri hâlâ varlığını sürdüren özmek, özgürlük gibi kelimelerin de kökü olan “öz” sözcüğünün tarihine kısa bir yolculuğa çıkıyoruz. Her şeyin başına, ilk metinlere döndüğümüzde “ö” sesiyle karşılaşıyoruz. Eski Türk yazıtlarında “ö” sesinin düşünmek eylemine tekabül ettiğini biliyor muydunuz? Şimdi bu sestem türeyen söz ile söz gruplarını ve bugün hangi anlamlarda kullandığınızı düşünün. Biraz düşünce egzersizi yaptıktan hatta araştırdıktan sonra dilin işlevinin zamanı aşan bir tarafı olduğunu fark edeceksiniz.

Bir örnekle soru işaretlerinizi giderecek olursak bunu **“öz” ve “özlemek”** bağıntısından yapabiliriz. Ö-den türeyen “öz”; *insanda düşündüren, onu etten kemikten bir kişiliğe dönüştüren temel* anlamını verir. Bu bağlamda “özlemek” şimdiki “hasret” manasını buradan, o temeli faaliyete geçirmekten alır. Tabii ki kullandığımız örnek bir yazım veya anlatım yanlışına ait değil ancak dilimizin derinliklerinden size bir şeyler sunup ilginizi arttırmak onun ne kadar eskiye dayanan zengin bir lisan olduğunu size göstermek bizim için ideal bir yol.

Ya Bunları Biliyor Muydunuz?

“Gel, gel, ne olursan ol yine gel.” dizesini duymayanınız yoktur herhalde. Elbette duyduğunuz gibi söyleyeninin Mevlânâ olduğunu da biliyorsunuzdur. Yanlış! İşin aslı şu ki bu rubai **Mevlânâ’ya ait değildir**. Hatta Mevlânâ’nın zannettiğimiz ancak onun yazdığı şüpheli birçok şiiri vardır. İddialara göre bazı şiirlerini kimin yazdığı hususunda ortada birtakım İslam felsefecisi ve şairleri dönmektedir. Şu an belirttiğimiz rubainin şüpheli şairleri için iki isim ön plandadır: “Baba Efdal” olarak anılan İranlı mutasavvıf ve şair **Efdalüddin-i Kâşânî ve Horasanlı sufi Ebû Saîd-i Ebû’l Hayr**... Ki bahsi geçen şiir Mevlana’dan iki asır önce yaşamış Ebû Saîd’in üslûbu ve düşünceleriyle örtüşse de onunla aynı asır yaşamış **Baba Efdal’in yazmış olma ihtimali daha yüksektir**.

Ebû Saîd-i Ebû’l Hayr Heykeli

Mevlana Celâleddîn-i Rûmî

Mevzu rubainin Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî’ye nispet edilmesinin yanı sıra bir diğer gerçek de herkesin bildiği Mevlânâ görselinin Konya Mevlânâ Müzesi Müdürüne sıradan bir hediye olarak gelmesi ardından müzede kullanılmaya başlanmıştır. Bu iddiayı destekleyen düşünce ise bazı kaynaklarda dış görünüşünün farklı biçimde tasvir edilışıdır. Bu bilgi bir Osmanlı tokadı misali bizi şaşırtsa da biz yine de Allah aşkını şiirlerine akıtan Mevlânâ’ya “Gel, ne olursan ol yine gel.” diyelim.

Peki, ya! **Osmanlı tokadının şaşırtmayı bırakın öldürdüğünü biliyor muydunuz?** Osmanlı askerleri silahsız kaldıkları sıra düşmana var gücüyle saldırdı. Öyle ki düşman askerini bayıltmayı amaçlayan bu tokadın dünya literatüründe dahi bir yeri vardır. Oysa çıkışının ne zamana dayandığını bilen çok kimse yoktur. Hatta bazı tarihçiler ortaya çıkış hikâyesinde dördüncü Murad’ın Ayak Divanında sadrazamının yeniçerileri tokatla öldürmesini esas alırken bazıları da Osmanlı Devleti’nin kurucusu Osman Bey’in attığı öldürücü tokadı temele dayandırır. Tarihin tozlu sayfalarında daha önceye gittiğimizde ise bizi Göktürkler ve Hunlar selamlar. Silahsız kalınca bilek gücünü kullanma ve savaşçı Türk askerinin kendisini canlı bir silah halinde yetiştirme geleneğinin doğuş noktasının sahibi eski atalarımızdır. Göktürklerden Osmanlı’ya, Osmanlı’dan bizim dilimize ulaşmış kültürel bir mirastır Osmanlı tokadı, aman dikkat edin.

İncelediğimiz üzere dil, tarih ve kültürün ilişkisi Mevlânâ’nın meşhur sözünden Osmanlı tokadına kadar akıl almaz bir çerçevededir. Etimolojik olarak düşüncelerimizin ve etkinliklerinin yansıması da sanki çözmesi eğlenceli bir düğüme benzer şekilde iç içedir. “Ö” sesi ile “öz”, “özlemek” vb. sözcüklerin dilimizde birbiriyle bağlantısı iç içeliğe örnektir. Birkaç paragraf geriye gittiğimizde ise naif gibi bazı kelimelerin birçok dilde taşıdığı değer ve anlam da benzemekte ve ortak bir noktada buluşmaktadır. İçinde bulunduğumuz bu dünyada biz insanların benzer anlayışlarını, yaşayışlarını ve çeşitli etkileşimlerini hesaba kattığımızda bu kaçınılmaz, normal ve kimimize göre etkileyici bir gerçektir. **Ancak bu gerçeğin kendi dilinin, kültürünün ve tarihinin farkına varamayan uluslar için acı bir tarafı vardır.**

Bir ulusun özünü koruması zordur, hatta gelişen dünya teknolojisinde ve medyanın korkutucu erişimi karşısında uslu milletin vereceği çabanın haddi hesabı yoktur ama emin olun ki bu çabanın dönüşü özgürlüğünüz olacaktır. **Özünüzü yaşamamanın özgürlüğünü tatmaya devam etmek için dilinizi ve kültürünüzü koruyun. Değerlerinize sahip çıkın.**

NEREDEN GELİYOR BU ATASÖZLERİ, DEYİMLER?

Kullandığımız atasözlerinin ve deyimlerin nasıl oluştuğunu hiç düşündünüz mü? Ya da bu atasözleri ve deyimlerin bir hikâyesinin olabileceği geldi mi hiç aklınıza?

Haydi, şimdi bazı atasözleri ve deyimlerin hikâyelerine bakalım!

OCAĞINA İNCİR AĞACI DİKMEK

Anlamı; evini barkını yıkmak, ocağını söndürmek. Türkiye'de özellikle Anadolu'da vatandaşların en çok kullandığı deyimlerin başında "Ocağıma incir ağacı diktin" sözü geliyor. Ancak çoğu kimse bu sözün asıl hikâyesini bilmiyor. Anlatılanlara göre incir ağacının kökleri suya ulaşmak için evlerin temelini tahrip ettiği gerekçesiyle evlerden uzağa dikilirmiş. Bu nedenle de "Ocağıma incir ağacı diktin" sözü, "Evimi yıktın, evimi tahrip ettin" anlamında kullanılır.

ADAM OL BABAN GİBİ, EŞEK OLMA

Türkçe derslerinde genellikle verilen bu örnek doğru virgül kullanımı vurgulamakla beraber eğitimin önemli olduğu anlamı çıkmaktadır. Bir zamanlar eğitim bakanı olan tarihçi Abdurrahman Şeref Bey, Galatasaray Lisesinde müdürlük yaptığı sırada, Sultan Abdülhamit'in hizmetkârlarından olan bir paşanın oğluna tüm öğrencilerin içinde bağırarak: "Adam ol", "Baban gibi eşek olma!" der. Bu duruma çok üzülen çocuk durumu hemen babasına açar. Babası ise "O benim kim olduğu mu biliyor mu, ben padişahın hizmeti altında bir paşayım, ona yarın bunu gidip bir sorayım." der. Öfkeli baba ertesi gün öğretmeni bulur ve "Hocam, siz kim oluyorsunuz da bana eşek diyorsunuz? Ben bugüne bugün paşayım." der.

Abdurrahman Şeref Bey: "Pardon da ben sizi zaten tanımıyorum ki ne zaman eşek demiş olabilirim der." Paşa ise hemen dün okulda oğluna söylediği sözleri tekrarlar: "Adam ol, baban gibi eşek olma."

Abdurrahman Bey de o kadar zeki olmalı ki hemen virgölün yerini değiştirerek vurgulu bir şekilde şöyle der: "Doğru efendim, oğlunuza kızdım, çünkü dersine çalışmıyordu; bu yüzden ben de sizi örnek göstermek amaçlı 'Adam ol baban gibi!.. Eşek olma!'" diye söylendim der. Tabii, paşa nereden bilsin bu işte bir hile olduğunu hocadan hemen özür diler ve teşekkürlerini sunarak orayı terk eder.

PAPUCU DAMA ATILMAK

Bir kimsenin herhangi bir konuda diğer kişiden daha üstün olması ve verilen sorumluluğun altından kalkamayan o kişinin artık değer görmemesi üzerine kullanılan bir atasözüdür. Bu atasözünün hikâyesi Osmanlı zamanına dayanıyor. Ahi teşkilatını duymuşsunuzdur. Esnafın ve zanaatkârların uyması gereken kuralları belirleyen, temel prensibi dürüstlük olan bir kuruluştur. Ayakkabı üreticiliği ve tamiri de Ahi teşkilatı denetimindeydi. Buna göre ayakkabıcı işini hakkıyla yapmaz, emeğine hile karıştırırsa teşkilat, müşteriye parasını geri iade ederdi. Ayıplı mal olarak değerlendirilen ayakkabıyı da ibreti alem için dükkânın damına atardı. Bu sayede hangi esnafın daha kaliteli ayakkabı ürettiği anlaşılırdı.

ELİNİ TAŞIN ALTINA KOYMAK

Anlamı; bir olay veya durum karşısında sorunun çözümü için sorumluluk alarak çalışmaya başlamak.

Padişah bir gün yolun ortasına büyük taş koyar. Sonra ekibi ve insanlar ne yapacak diye pencereden seyretmeye başlar. Vezir gelir, taşı görür, aklına taşı yoldan kaldırmanın sadaka olduğu gelmez bile. Taşın etrafını dolaşır, bakar kendi kendine “Gidip sultanımla konuşayım, yolun ortasından taşı kaldırması için bir adam bulalım, bir kadro ihdas edelim.” der. Vezir gider, asker gelir. Asker de taşın etrafında dolaşır, onun da aklına gelmez taşı kaldırmak. O da kendi kendine “Gidip vezirle konuşayım. Yolun ortasına taş bırakanlara hangi cezayı vereceğimizi kararlaştıralım.” der.

Saray dalkavuğu gelir, taşın etrafında taklalar atar, oturur, yolun ortasına bırakılmış taşa şiiir yazar. “Sultanıma okuyayım” der.

En son köylü vatandaş gelir. Öğrenmiştir, yolun ortasındaki taşı kaldırmanın sadaka olduğunu “Kaldırayım” der; kimsenin ayağına, hayvanına, arabasına takılmasın... Ya Allah, bismillah deyip taşa sarılır. Sağa, sola derken taşı kaldırır kenara.

Sonra bir bakar ki taşın altında bir kese, içi altın dolu. Şaşırır.

Altınların üzerinde de bir not. Sultan şöyle yazmış: “Bu kesedeki altınlar, taşın altına elini sokmayı becerebilenler içindir.”

BALIK BAŞTAN KOKAR

Anlamı; bir toplumda ,yöneticiler adaletsiz davranır ve görevlerini gerektiği gibi yapmazsa o toplumda düzen bozulur. Vaktiyle güngörmüş, ihtiyar bir adamcağz balık almak için balık pazarına gitmiş. Pazarda her bir tezgâhtar bir taraftan bağıryormuş: “Derya kuzusu bunlar deryaaaa... Haydi, durmaaa! Balık canlı, eti kanlan... Gel abii geeel, balığa geeeel...” Adamcağz bir o tarafa bakmış, bir bu tarafa bakmış, sonunda gözüne kestirdiği bir tezgâha yaklaşmış. Onu gören satıcı hevesle yanına gelmiş: “Buyur beybaba, ne kadar vereyim? Bir kilo mu istersin, iki kilo mu?” İhtiyar pek oralı olmamış. Belli ki balığı gözü tutmamış. “Kaç günlük bu balıklar? Pek taze durmuyor” demiş. Balıkçı terslemiş. “Ne diyorsun sen baba! Daha şimdi çıktı sudan. Tuzu daha üzerinde! Suyu bile kurumadı!” İhtiyar adamcağz, eline balıklardan birini almış. Evirmiş, çevirmiş, burnuna götürüp balığın başını koklamış. “Bu balık kokmuş evlat.” demiş.

Balıkçı sinirli sinirli gülmüş. “Hahaaay, bir de balıktan anlıyor numarası çekme bana babalık. Hiç balık başından koklanır mı? Bilmiyorsun bari iftira etme balığıma.” İhtiyar da gülmüş. “Evlat” demiş, “Balık baştan kokar. Başı koktuysa kuyruğunun da kokması yakındır zaten.”

Beyzanur YAVUZ, Yavuz Selim COŞKUN, Hasan Ali GÜLGÖNÜL, Barış BORA
11/J

UNUTULMAYA YÜZ TUTMUŞ SÖZCÜKLER

Günümüzde kullanılan kelimeler ne zamandan beri varlar? Ya da ne zamana kadar var olacaklar? Bunu hiç düşündük mü? Bundan elli yıl, yüz yıl önce kullandığımız kelimeleri hala kullanıyor muyuz? Yoksa hayatımızdaki çoğu şeyin değiştiği gibi kullandığımız kelimeler de mi değişiyor?

Geçen zaman ile birlikte hayatımızdaki çoğu şeyin değiştiği gibi kullandığımız kelimeler de değişiyor. Elli yıl, yüz yıl önce kullandığımız kelimeler belki de şu an hiç kullanılmıyor. Ya da eskisine oranla çok daha az kullanılıyor.

Şimdi önceden sıklıkla kullanılan günümüzde ise kullanımına çok az rastladığımız bazı kelimeleri inceleyelim:

hissikablelvuku

Olacakları
önceden tahmin
etmek, önsezi.

tahayyül

Hayal etme,
zihinde canlandırma.

yeksenak

Tekdüze , sıradan.

payidar

Ölümsüz,
kalıcı ve devamlı.

velhasıl

Sözün kıyası , özetle.

bedbin

Karamsar, kötümser.

bilmukabele

Karşılık olarak.

mamafih

Bununla birlikte.

İrem ARSLAN, Tuğba İrem ŞENTÜRK, Muhammet Tuncay DEMİRBAĞ

11/İ

KELİMELERİN KÖKENİNE YOLCULUK

Kelimelerin kökenini inceleyen bilim dalına “**etimoloji**” denir. Etimoloji, eski Yunanca etymon “*doğru, asıl*” ve logeia “*bilim*” kelimelerinden oluşmuştur. Dil, insanların en önemli ve en gelişmiş iletişim aracıdır. İnsanlık tarihi kadar eski olan dilin nasıl oluştuğu, ilk olarak nasıl ortaya çıktığı, günümüze kadar gelirken ne gibi değişimler geçirdiği hep merak konusu olmuştur. Bilindiği üzere dil, canlı bir varlıktır: Doğar, gelişir ve ölür. Haliyle dillerin değişimi ve gelişimi de kaçınılmazdır.

Dili oluşturan en önemli öge ise sözcüklerdir. Sözcükler zamanla ilk anlamlarını kaybeder, yeni anlamlar kazanabilirler. Özellikle diller arası sözcük alışverişinde bu durum daha çok görülmektedir. Örneğin Arapça shb kökünden gelen “sahip” sözcüğü “dost, arkadaş” anlamını taşıırken dilimize “mâlik, efendi” anlamıyla geçmiştir.

Şimdi günlük hayatımızda da sıkça kullandığımız bazı sözcüklerin kökenlerine bir yolculuk yapmaya ne dersiniz?

- **Dün:** Dilimizde bir önceki gün demek olan “dün” sözcüğü eski Türkçe “tün” sözcüğünden gelmektedir. “Tün” eski Türkçede “gece” anlamına geliyordu.
- **Bendeniz:** Özellikle tanışma sırasında kullandığımız bu sözcük Farsça bende “köle” sözcüğünden türetilmiştir. Bendeniz, “köleniz” anlamına gelmektedir.
- **Sevda:** Sevda sözcüğünün Türkçe sev- fiilinden türetildiği düşünülse de bu sözcük Arapça sevda “kara şey” kökünden gelir ve zamanla “tutku, arzu” anlamını kazanmıştır.
- **Mucize:** Mucize kelimesinin kökenine baktığımız zaman şimdiki anlamından çok farklı bir anlam çıkıyor karşımıza. Arapçadan dilimize geçen bu sözcük mu’ciz “aciz bırakan” kökünden gelmektedir.
- **Bakkal:** Arapçadan dilimize giren sözcüklerden biri de bakkal sözcüğü. Kökenine baktığımız zaman aslında “sebze, meyve satan kimse, manav” anlamında kullanılmaktayken günümüzdeki anlamını sonradan kazanmıştır.
- **Şemsiye:** Yağmurdan korunmak için kullandığımız şemsiyeler aslında yağmurdan değil, güneşten korunmak için icat edilmiş bir üründür. Arapça şems “güneş” sözcüğünden şemsiye “güneşlik” olarak türetilmiştir.
- **Sehpa:** Ev eşyalarının vazgeçilmezlerinden olan sehpa her ne kadar dört ayaklı olarak tasarlansalar da aslında kelime anlamı “üç ayak” demektir. Farsça se “üç” ve pa “ayak” sözcüklerinin birleşimiyle oluşmuştur.
- **Abdest:** Farsça âb “su” ve dest “el” kelimelerinin birleşiminden oluşan abdest “el suyu” anlamına gelmektedir.
- **Teknoloji:** Fransızca technologie sözcüğünden dilimize geçen bu teknoloji kelimesinin kökeni eski Yunancaya dayanır. Eski Yunanca “marangozluk bilimi” anlamında kullanılmaktaydı. Texne “marangozluk”, logia “bilim” anlamına geliyor.
- **Çeşme:** Çeşme sözcüğü Farsçadan dilimize geçmiştir. Farsça çeşm “göz” sözcüğünden türetilmiştir.
- **Telefon:** Çağımızın vazgeçilmez bir teknolojik ürünü olan telefon, dilimize Fransızcadan girmiş bir kelimedir. Kökeni ise eski Yunancaya kadar dayanır. Eski Yunanca telos “uzak” ve phone “ses” sözcüklerinin birleşiminden oluşmuştur.
- **Karı – Koca:** Karı koca deyimini evli çiftleri tanımlamak için kullanırız. Kadın ve erkeği ifade etmek için kullandığımız bu kelimeler aslında aynı anlama gelen kelimelerdi. Her ikisi de eski Türkçede “yaşlı” anlamına gelmekteydi.
- **Ala:** Türkçe bir sözcük olan “ala” kelimesinin Arapça kökenli “âlâ” (pekiyi) kelimesi ile bir ilgisi bulunmuyor. Bu sözcüğün ilginç tarafı ise Türkçeden Farsçaya geçmiş ve Farsçada elâ şeklinde kullanılmış, elâ şekliyle dilimize tekrar girmiştir.
- **Öfke:** Eski Türkçe öpke “akciğer” olan bu sözcük günümüze öfke olarak gelmiştir. Öfke sözcüğü “öpmek” sözcüğü ile aynı köke dayanır.
- **Canavar:** Farsçadan dilimize geçen canavar, Farsça cân kelimesine –âver “taşıyan, sahip” eki getirilerek türetilmiştir. Yani canavar, Farsça “can taşıyan, canlı” anlamındayken Türkçede “cani, acımasız, zalim” anlamlarında kullanılmaktadır.
- **Neşe:** Bu yazımızı “neşe” ile bitirelim. “Sevinçli, mutlu olma” anlamında kullandığımız bu sözcük Arapça nevşe’den gelir. Nevşe, Arapça “sarhoşluk hâli” anlamına gelmektedir.

Hepinize neşeli günler dilerim, dilimizdeki anlamıyla tabii.

Kaynakça:

Mehmet Emin KATIRCI, *Kelime Köken Kelimeler, Hikâyeler, Efsaneler, Bilge Kültür Sanat Yayınları, Ağustos 2020*
Prof. Dr. Hatice ŞİRİN, *Sözcük Hikâyeleri (Sözlerde Saklı Kültür), Bilge Kültür Sanat Yayınları, Şubat 2019*

Burhan TAŞDEMİR
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

TÜRK DİL KURUMUNUN YAPTIĞI SON DEĞİŞİKLİKLER

Yazımı Değiştirilen Kelimeler

Yaklaşık her sene değişimler yapan Türk Dil Kurumu, **son değişikliği 2023 Temmuz ayında yaptı**. Peki, bu değişiklikleri neden yapmış olabilir? Dil zaman içerisinde değişmeye devam eder. Dilin değişmesi kelimelerin yazılışlarını ya da okunuşlarını değiştirebilir ve bu değişimler yeni durumları ortaya çıkarır. Türk Dil Kurumu gelişmeleri takip edip yeni sorunların oluşmaması için yazıları kurallara bağlar.

Geçtiğimiz yıllarda da kelimelerin yazılış ve okunuşlarında değişimler yapan Türk Dil Kurumu, bu sene tam olarak 18 kelimeyi değiştirdi. Kimi kelimelerden harfler çıkarıldı, bazı birleşik yazılan kelimeler ayrıldı. Bu şekilde değişimler yapıldı. **Şimdi değişen 19 kelimenin eski ve yeni yazılış biçimlerine bakalım:**

Eski Yazılışı

1. Doğubeyazıt
2. Horon vurmak
3. Çiğ börek
4. Yeşilzeytin
5. Marmara Ereğlisi
6. Yakan top
7. Kümeden düşmek
8. Kayyum
9. Yeşilsoğan
10. Hasıraltı

Yeni Yazılışı

1. Doğubayazıt
2. Horon Tepmek
3. Çi börek
4. Yeşil zeytin
5. Marmaraereğlisi
6. Yakantop
7. Küme düşmek
8. Kayyım
9. Yeşil soğan
10. Hasır altı

Eski Yazılışı

1. Akça armudu
2. Sultan Efendi
3. Akzambak
4. Yeşilbiber
5. Boy bos
6. Pilili
7. Yürük
8. Ünvan

Yeni Yazılışı

1. Akçaarmut
2. Sultanefendi
3. Ak zambak
4. Yeşil biber
5. Boy pos
6. Pileli
7. Yörük
8. Ünvan

Yeni Eklenen Kelimeler

Dil dediğimiz yapı canlı, organik bir varlık. Devinim halinde olan dünya düzeni göz önünde bulundurulduğunda dildeki değişim de kaçınılmaz oluyor. Dilimiz diğer birçok dilin gerek kelime gerekse kelime gruplarından etkilenebiliyor. İşte bu noktada, farklı dillerden aynen dilimize geçen veya anlamını tam olarak karşılamayan kelimeleri dilimize uygun hale getirmek adına TDK birtakım güncellemeler yaptı. TDK'nin yaptığı son güncelleme ile yeni eklenen kelimelere birlikte bakalım:

Yaşayan bir dil olarak Türkçemizde, kelime bazında bu yıl yapılan değişiklikler bu şekildeydi. Merkezi sınavlarda öğrencilerin dil bilgisi düzeylerini ölçmek amacıyla bu sorular karşınıza çıkabilir. Aynı zamanda sadece Türkçemizi doğru şekilde kullanmak için sizler de bunları inceleyebilirsiniz.

BİR YAZARIN GÖZÜNDEN

BİR HİKÂYE

Merhabalar. Eğer bu yazıyı okuyorsanız bir şeyler yolunda gidiyor demektir. Ya da kendiniz için bir şeyler yapmaya başladınız demektir. Vakit ayırıp okumak gibi.

Kitap yazmaya başlasanız, ilk cümlesi ne olurdu? Ben, “Herkesin yazılacak bir hikâyesi vardır. Ve doğru zaman geldiğinde yazarısın.” diye başladım. Ortaya Aynadaki Sanrı çıktı. Gerçekten de öyle değil midir? Hepimizin aslında bir hikâyesi var. Kimisi anlatılmayı, yazılmayı, yaşanmayı bekliyor. İyi, kötü, doğru, yanlış, yaşadığımız, olduğumuz, inandığımız, karşı çıktığımız, kabullendiğimiz birçok olay parçası bizi oluşturuyor. Peki sen, sen bunu okuyan sevgili okur, kendi hikâyeni yazmaya hazır mısın?

Ben **Sudenaz Kahraman**. “Aynadaki Sanrı” kitabının yazarıyım. 2022 yılında bu okuldan mezun oldum. Burada olduğum süre zarfında birçok yarışmada yer aldım.

Tiyatro oyuncularını için “Sahne tozunu yuttu.” diye bir tabir kullanırlar ya. Bence bu söz yazarlar için de geçerli. Çünkü neredeyse her törende konferans salonunda yazılarımı okuyan, yarışmalarda aldığım ödül ve derecelerle konukların arasında anılan biri olarak “Ben de sahne tozunu yuttum.” diyorum.

Şu an hayallerimden bir diğerini gerçekleştirme yolunda ilerliyorum: Edebiyat öğretmeni olmak. Aynı zamanda bir dergide yazmaya başladım, bir sergi için yazılarım üzerinde çalışıyorum. Kısacası yazmaktan, yazmaya vakit bulamadığım bir süreçteyim. Geçtiğimiz mart ayında okulumun konferans salonunda kitabım için söyleşi yapma fırsatım olmuştu ve yazarlığa dair adım atmak isteyen değerli arkadaşlarımla buluşup keyifli bir sohbet gerçekleştirmiştik. Emeği geçen hocalarıma tekrar teşekkür ediyorum. Bugün de bu dergide “İnsan Müzesi” adlı yazımla sizlerle buluştum. Çok klişe gelebilir ama ilk söylemek istediğim şey hayallerinizden vazgeçmemeniz. Koşullar ne olursa olsun her şey bizde bitiyor. Gün gelince yaşamı kendinize göre şekillendirmesini öğreniyorsunuz.

Yazmaya hatırladığım kadarıyla ortaokul zamanlarında başlamıştım, kendi çapımda. Lise yıllarında bu yetenek ve isteğimin üzerine daha fazla düştüm, yarışmalara katıldım, başarılar elde ettim, edemediğim de oldu tabii. Ama yazmayı bırakmadım. Kendimi, satırlarımı törpüledim, şekillendirdim, yeni dünyalar yarattım, kimisinin içinde yaşamak istedim, kimisinden korkarak uzaklaştım. Ama günün sonunda hepsi parmaklarımla arasında benimle uykuya daldı, benimle uyandı. Eğer siz de kendinize ait bir dünya yaratmak istiyorsanız yazmaktan, düşünmekten, hayal kurmaktan başka çareniz yok.

Kitabımın sürecinden bahsedecek olursam bu benim en büyük hayallerimden biriydi. Yazılarımın birçok kişiye ulaşması ve onlarla bir bağ kurabilmek. Bir yılımı buna ayırdım. Yazarlık dersleri aldım. Araştırdım, sormaktan, öğrenmekten korkmadım. Bir hikâyenin üzerinde bazen aylarca düşündüm. Okudum. Okudum. Sildim. Yeniden yazdım. Benim için zor ama bir o kadar da keyifli bir süreçti. Ne yapmam ya da yapmamam gerektiğini öğrendim. Ve öğrenmeye devam ediyorum. Biliyorum ki bu hiç bitmeyecek. Bitmesin. Kitabımı elime aldığım ilk gün gerçekten bir şeyler başardığımı hissettim. Kendimle gurur duydum. Ben bir hikâye kitabı yazdım. Bu nedenle size bu konu hakkında fikir vermeye çalışacağım. Hikâyelerin sonunda ona ait şiirler de yer alıyordu tabii. Ama bugünkü konumuz yazmak ve hikâye.

YAZININ İLMEKLERİ

Yazma sürecinde hayal gücü dışında teknikler de önemlidir. Çünkü bir metnin hikâye olabilmesi için temel şeylere ihtiyacı vardır, bunu hepimiz biliyoruz. Olaylar zinciri “**Neden?**” sorusuna cevap vermek zorundadır. En önemli unsurlar: konu, mekân, zaman, atmosfer, kurgu, tema ve karakterlerdir. Metne katkı sağlamayacak, hiçbir yere bağlanmayacak şeylere gerek yoktur. Anton Çehov’un dediği gibi, “İlk bölümde duvarda tüfek varsa, ikinci, üçüncü bölümde o tüfek patlamalıdır. Eğer patlamıyorsa onu oraya koyma.”

Yazarların belki de en zorlandığı nokta, başlangıç evresidir. Bir hikâyenin başlangıcı büyük önem taşır. Çünkü okurun dikkatini çeken her başlangıç bir sıfır öndedir. Huk Tekniği adını verdiğimiz bu teknik, okurun dikkatini çekmek için hikâyenin başında okuyucuya atılan ilk kancadır. Ana unsur meraktır. Bir olay örgüsü kronolojik olmak zorunda değildir ve neden-sonuç, mantık, çözüm ilişkisine dayanır. Yazar karakterini çok iyi tanımalıdır.

Eğer o andan kopup geçmişten bir sahne göstermek istiyorsanız flashback tekniğini kullanmanız gerekir. Geçmişe dönüş, tavan arasında, bodrum katında, eski eşyaların saklandığı yerlerde çok olur ve bilinç altını temsil eder. Bunun tam tersi, okuyucuya ileriden bir sahne sunulacaksa flashforvet tekniği kullanılır.

Bir sembol, nesne ile karakterin geçmişe gidip bir şeyler anlatıp ardından telefon çalması, birinin gelmesi vb. ile oradan yine o sembolle çıkmasına tavşan deliği yaratmak denir. Bu sembol bir fotoğraf, mektup, sandık vb. olabilir.

Laytmotife tekniği ise tekrarlanan nakarattır. Örneğin, “Cengiz Bey tesbih çevirirken sinirle oğlu ile konuştu.” dediğimizde bir daha sinirlendiğini belirtmemize gerek kalmaz. Okuyucuya tesbihi gösterdiğimizde onun sinirli olduğunu anlayacaktır.

Karakterler; ana, yardımcı ve figüran olarak üçe ayrılır. Olay kimin başından geçiyorsa ana karakterdir. Onun yanında yer alan (arkadaş, sevgili vb.) yardımcı karakterdir. Tip yani figüran hikâyeye zenginlik katar. (Evin içinde dolaşan hizmetçi gibi.). Ana olay mutlaka bir çatışmaya dayanır. Hikâyenin projesi yapılırken bazı sorular sorulmalıdır: *Ana konu, çatışma, karakter özellikleri, atılacak düğümler ne?*

Yazı dantel dantel açılmalıdır. İlk taslak oluşturulurken gözünüzün önüne gelen, sizi yazmak için yerinizden kaldıran o sahneyi yazmalısınız. Bir sahnede tıkanıyorsanız hava durumunu, mekânı ya da olayı değiştirebilirsiniz. Her sahne bir amaca hizmet etmelidir. Edebiyatta az çoktur unutmayın. Bu nedenle yazdıklarınızı silmekten çekinmeyin, cümleleri anlam kaybına uğramayacak kadar kısaltın. Yazdıklarınızla aslında bir resim çizdiğinizi unutmayın. Mutlaka aralıklarla yüksek sesle okuyun, hatalarınızı daha iyi göreceksiniz. Yazı ne kadar çok demlenirse o kadar güzelleşecektir.

EN GÜZEL TAVSİYE “YAZIN!”

İlk kez bu yola adım atacak sevgili okurlar, size verebileceğim en güzel tavsiye **“Yazın!”** Çünkü yazmak istiyorsanız, yazmak zorundasınız :) Nereden başlayacağınızı bilmiyorsanız şu an elinize kâğıt kalem alın, oturun masanın başına ve aklınıza gelen ilk on kelimeyi yazın. Sonra kendinize bir süre verin. (yirmi yirmi beş dakika gibi). O süre içinde on kelimeyi de içinde kullandığınız bir metin yazın. Burada önemli olan kısa süre içinde, kısıtlı kelimelerle hayal gücünüzü genişletip ortaya bir yazı çıkarmak. Sonra okuyun ve düşünün. Kendinize sorular sorun. “*Bu böyle olmasa nasıl olurdu, sonra ne olacak...*” Yazınızı dantel dantel açın. Uzadığını siz de fark edeceksiniz. Yeni karakterler ekleyebilirsiniz. İç içe geçmiş olaylar oluşturabilirsiniz. Bunlar zamanla olacak şeyler. Kendinize zaman tanıyın. Birkaç gün bekleyin ve yazıyı yeniden okuyun. Aklınıza gelen şeyleri anında not edin ve yazınızın içine yavaş yavaş işleyin. İlmek ilmek gideceğiniz ki sonucunda bizi saracak bir battaniyemiz olsun :)

Karakter ve olay çözümlemesini öncesinde planlayabilirsiniz. “*Nerede başlayacak, bitecek, başından neler geçecek, karakterim nasıl biri?*” Tabii doğaçlama gelişen şeyler de olabilir. Kendinizi karakterlerin dünyasına bırakın. Emin olun ki onlarla çok güzel yerlere sürükleneceksiniz. Ya da kim bilir, belki de siz onları sürükleyeceksiniz. Zamanla büyüyeceğiz, geliştireceğiz, kocaman olacağız. Ve bir gün gelecek ki karakterlerimiz de büyüyecek. Yazmayı rutin haline getirin. Ne kadar çok vakit geçirirseniz birbirinizi o kadar iyi tanırırsınız. Kelimeler, her zaman sizi hayallerinize götüren sihriniz olsun. Unutmayın. Herkesin yazılacak bir hikâyesi vardır. Ve doğru zaman geldiğinde yazarsın.

AYNADAKİ SANRI’DAN BİRKAÇ SATIR

- *Bir iplik gibi ilmek ilmek işlediğim hayatımın gerçeğiyle yüzleşmeye hazır mıydım? Odamın penceresinden sokağı izlemek, canım sıkılınca pencereyi kapatıp perdeyi çekip uzaklaşmak kadar kolay mıydı her şey?*
(Huk Tekniği Örneği)
- *Masanın üzerinde duran kâğıt ve kalemi aldım. Yazmam gereken şeyler vardı. Anlatmam, sözcüklere dökmem, dile getirmem gereken. Belki birine dokunur da birkaç saniye de olsa aynı hislere ortak olabiliriz diye.*
- *Benim için yazmak, görünenin arkasındaki görünmeyeni açığa çıkarmaktır.*
- *Anda olan her şey anıda kalmıştı.*
- *“Ben Sevgi. Namı diğer Aynadaki Sanrı.” “Unutma. Aynadaki Sanrı’sın sen. Her şeyi başarabilme gücüne sahipsin.”*

Sudenaz KAHRAMAN
KMAL Mezun

DÜNYALAR ARASI YOLCULUK

Edebiyat, içinde bulunduğumuz dünyayı anlamlandırabilmemiz için yazarlar, şairler tarafından bize sunulan ayrıcalıklı bir alan.

Homeros çağından teknoloji çağına dünyada çok şey değişti ama edebiyatın işlevi değişmedi. **Yüzyıllara yayılan miras içinde bazı kitaplar var ki**

ne zaman okursak okuyalım tazeliğini yitirmiyor, bizi kendi dünyasına bir şekilde çekmeyi başarıyor. Zihnin farklı anlam katmanlarına sızıp aklın bir köşesinde kalıyorlar yani klasik oluyorlar.

Okulumuzda bu derginin ilk sayısını çıkarma fikri oluşur oluşmaz zihnimde bazı kitaplar canlanıverdi. Bunların beni etkileme nedenini düşündüğümde günlük yaşamın karmaşasından uzaklaşarak farklı bir dünyada hissettirdikleri sonucuna ulaştım. Her okuma öznel bir deneyimdir. **Öznel okuma deneyimimde her ne kadar kitap sayısı çoğalsa da farklı dünyalara açılmak için 5 rota seçmeyi başardım.**

İlk rota **“Uğultulu Tepeler”**. İntikam, aşk, aile, iyilik, kötülük, kasvet, karanlık...

Tüm bu temalar 19. yüzyıl İngiltere topraklarında uğultulu bir malikanede birleşir.

Tepelerin orada bir evde, Heatcliff ve Catherine başta olmak üzere, malikane sakinleri karşılar bizleri. Bu karakterlerin çocukluktan yetişkinliğe hatta ölüm sonrasına dek yaşadıkları üzerinden acının ve sevginin birçok boyutunu görürüz. **Emily Bronte**'nin 1847 yılında Ellis Bell (erkek adı) mahlasıyla, zorluklar içinde, yazdığı bu romanda kendimizi derin trajedinin ahengi içinde hissederiz. Edebiyatın salt bir eğlence aracı olarak algılandığı “Victorya Dönemi” içinde kaleme alınan bu roman, cesaret verici ilhamıyla, kaleme alınmış en büyük aşk romanları arasındaki yerini uğultular içinde korumaya devam ediyor.

İkinci durağımızda masmavi, engin bir denizin ortasında devasa bir balığın peşinden sürüklenirken buluyoruz kendimizi. 84 gündür tutulamayan balığın hikâyesi, bir trajedi **“Yaşlı Adam ve Deniz”**. Maceraperest **Ernest Hemingway**'in 1952 yılında edebiyat dünyasına hediye ettiği bu romanda Kübalı balıkçı Santiago'yla bu yolculuk boyunca inancı, zorlukları, talihi, umudu hissederiz. Koşullar her ne olursa olsun, yaşımız 70'e yakın olsa bile hayatın devam ettiğini anlarız. Hemingway'e önce Pulitzer'i kazandıran, sonra Nobel'i kazanmasında etkili olan bu roman; 20. yüzyılda kaleme alınmış en çarpıcı gerçekçi romanlardan biri.

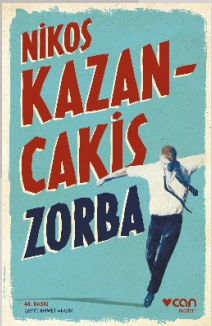

Eserinde farklı anlamlar bulmaya çalışan okurlara şu sözleri söylemiştir yazar:

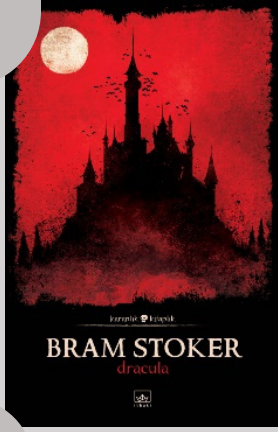
"Romanda, herhangi bir sembolizm yok. Deniz bildiğimiz deniz, yaşlı adam ise bildiğimiz yaşlı adamdır. Çocuk bildiğimiz çocuk, balık ise bildiğimiz balıktır. Köpek balıkları ise bildiğimiz köpek balıklarıdır. Kitaptaki köpek balıkları denizdekilerinden daha iyi ya da daha kötü değil."

Derken kıyıya vuruyoruz. Ege'nin engin sularında, bir adada, adını bilmediğimiz bir yazarla **Alexi Zorba** bizleri karşılıyor. Hayatı olumlamayı öğretir “Zorba” okurlara. Girit Adası'ndaki bir maden kömüründe geçen roman; bir yazarla yaşını almış Zorba'nın diyalogları, burada yaşadıkları üzerine kuruludur. **Nikos Kazancakis** hayatında etkili olan bir kişi üzerinden yarattığı Zorba karakteriyle bir yaşam felsefesi bırakır bizlere.

Hayattan korkmamayı anlatan eser, aynı zamanda eşitlik düşüncesini barındırır: *“İster Bulgar olsun, ister Rum, isterse Türk! Hepsi bir benim için. Şimdi, iyi mi, kötü mü, yalnız ona bakıyorum.”*

İyiliğin ve kötülüğün savaşını yansıtan bir başka roman, **Bram Stoker**'dan "**Dracula**". 19. yy.ın sonunda yazılan bu kitap, bir korku başyapıtı. Bu başyapıtla birlikte Orta Çağ'ın karanlık dehlizlerinde buluruz kendimizi. Kimilerine göre edebiyat tarihinin en kötü karakterlerinden birini barındıran bu roman, bütünüyle kahramanların kendi ağzından anlatılır. Günlükler ve mektuplar üzerinden Kont Dracula'nın yarattığı dehşetli dünyaya gireriz. Roman bittiğinde dahi gizem sona ermez.

Arjantinli yazar **Borges**'in dediği gibi "*Efsane hem edebiyatın başında hem de sonundadır.*" Roman yarattığı karakter mitiyle bir türün önünü açar, etkisini sonsuza dek sürdürecektir.

Hayatın içinde çoğu zaman canımız macera, kasvet çekebilir. **Attila İlhan**'ın "**Sisler Bulvarı**"nı okuduğumuzda bu isteğimizi şiirlerin, özellikle kitaba adını veren şiirin, içinde bulabiliriz. Onun şiirleri uzun bir filmin dizelere sıkıştırılmış hali gibidir. Okurken kendimizi film sahnesinin içinde hissederiz. Bu şiirin kahramanı kasım ayında; kasvetli, sisli bir ortamdan seslenir bize. Duyularını, orada ne yaşadığını, olup biten olayları bir film kahramanı gibi anlatır:

(...) *Sisler bulvarı'nda seni kaybettim/sokak lambaları öksürüyordu/yukarda bulutlar yürüyordu/terkedilmiş bir çocuk gibiydim/dokunsanız ağlayacaktım/yenikapı'da bir tren vardı (...)*

O anlatırken zihnimizde sisli bulvar canlanır, sonra kendimizi bulvarda buluruz, sisler bulvarı ayaklanır, derken şiiri söyleyenin kendimiz olduğunu fark ederiz...

Mesut KABA
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

KENARDA KALMIŞ YAŞAMLAR: PARASIZ YATILI

Öykü ve roman yazarı **Füruzan**, 29 Ekim 1932 yılında İstanbul'da doğmuştur. Gerçek ismi **Firuze Çerçi**'dir. Babasını çok küçük yaşta kaybeden yazar, maddi ve manevi anlamda büyük zorluk çekmiştir.

Ailesinin ekonomik şartları elverdiğince ilkokula, İstanbul ve Yalova'da gitmiştir. 1950'li yıllarda resim ve tiyatroyla ilgilenen yazar, sonraki yıllarda yönünü tamamen edebiyata çevirmiştir.

Öykü yazmaya başlayan Füruzan'ın bu alandaki ilk eseri, 1956 tarihli "Olumsuz Hikâye"dir. Seçilmiş Hikâyeler dergisinde yayınlanan bu eser, yazarın ilgi görmesini sağlamıştır. 1960'lar ise öykücülük serüveninde en verimli dönem olmuştur. O yıllarda Yeni

Dergi, Papirüs ve Dost dergilerinde ardı ardına öyküleri yayımlanmıştır. Bugün yazarın başyapıtı olarak kabul gören ilk öykü kitabı "**Parasız Yatılı**" önemli bir başarıya imza atarak 1972 yılında Sait Faik Hikâye Armağanı kazanmıştır.

Birbirinden bağımsız on iki öyküden oluşan kitabın temel içeriği, ana-kız ilişkileridir. Kitaptaki öykülerin kahramanları zengin akrabalarının yanına sığınmış insanlar, fakir düşmüş asilzadeler, el kapılarından medet uman hizmetçiler, beslemeler, çocuklarıyla hayatta kalmaya çalışan anneler, büyük şehirde tutunmaya çalışanlar, kimsenin istemediği çocuklardır. Öykülerde ana kahraman genellikle bir kadındır. Çağrışım ve hatıralarla kurgulanan "Sabah Eskimişliğim" hikâyesi, fakirlik içerisinde geçen çocukluğundan sonra evlenen kadının şimdiki ve geçmiş hayatını iç içe anlatır. "**Özgürlük Atları**"

hikâyesinin başkarakteri, annesi ve üvey babasıyla yaşar fakat çocukluğunu hiç yaşamamıştır. Bu küçük kız çocuğu büyüyünce, hayatını bir başkasının hayatıymış gibi çocuksu bir dille anlatır.

Kenarda kalmış göçmenlerin yaşamını birçok kadın karakter üzerinden anlatan "**Edirne'nin Köprüleri**" okurlar tarafından özellikle beğenilen öykülerden biridir. "Taşralı" hikâyesinde büyük bir kente okumaya gelmiş genç kız, ilk gün duygusal anlar yaşar. Teyzesinin evinde kalacak olan kız uydurduğu hayali kekik kokusuyla tutunmaya çalışır kent yaşamına. Kitaba adını veren "Parasız Yatılı" ise fakir ve dul olan, bu sebeple çalışmak zorunda kalan, annenin kızını parasız yatılı okulunda okutabilmek adına verdiği mücadeleyi anlatır. Kadın, kızıyla rahat bir yaşam sürmeyi daima umut eder.

Zor bir yaşam süren Füruzan, öykülerine hayatından birer iz bırakmış gibidir. Kenarda kalmış hayatlarının tam merkezine götürür bizleri "Parasız Yatılı".

Evin ALTAŞ
12-M

BİR “YÜKSELİŞ” ROMANI: MARTİN EDEN

Jack London, 1876 yılında *San Francisco*'da doğdu. Küçük yaşta babası tarafından terk edilen *London*, *California*'da annesinin ve soyadını aldığı üvey babasının yanında yetişti. Çocukluğunu anne ve baba sevgisinden mahrum geçiren *London*, on dört yaşında okulu bırakarak serüven dolu bir hayata atıldı. Denizcilik, altın avcılığı, çiftçilik ve asıl mesleği olacak yazarlık gibi birçok meslek yaptı. Kitapları yabancı dillere en çok çevrilmiş Amerikan yazarlardan biri olan *London*; “*Vahşetin Çağrısı*”, “*Martin Eden*”, “*Yıldız Gezgini*”, “*Demir Ökçe*”, “*Deniz Kurdu*” gibi birçok klasiğe imza attı. Eserleri arasında *Martin Eden* içeriğiyle ve onun yazarlık serüvenindeki rolüyle önemli bir yerde durur.

London'ın yarı otobiyografik romanı “*Martin Eden*”, 20. yüzyılın başında sosyal ve ideolojik meseleler ağırlıklı içeriğiyle Amerikan edebiyatında geniş kesim tarafından kabul görmüş, bir klasik haline gelmiştir. Romanın ana düşüncesi; başarı ve refah yolunun sosyal sınıf farkı gözetilmeksizin herkese açık şekilde özgürce ilerlenebilmesidir. Roman, herkes tarafından zengin olarak kabul edilen üstün tabaka ile işçi tabakasının farklılıklarını gözler önüne sermiştir. *London*, romanı bir sanatçının çiraklıktan olgunluğa geçiş sürecini işleyen künstlerroman geleneğinde yazmıştır.

Roman, *Martin*'in aşkı uğruna sıfırdan başlayarak eğitimsiz bir genç işçiden başarılı bir yazara dönüşüm mücadelesini anlatır. Bu tabii ki de okunduğu kadar kolay olmaz. Elinde hiçbir imkân bulunmadığından, sadece yazma ve öğrenme hevesiyle çok uzun zaman içinde gerçekleşir. Bu süreçte ne kadar olumsuz durumla karşılaşırsa karşılaşsın pes etmemiştir. **Hedefine ulaştığında aynı motivasyon ve heyecan devam edecek midir? Yoksa yükselme rüyası bir trajedi mi olacaktır?..**

“İnsanın bilgi birikiminin bu kadar büyük bir hacme ulaşabileceği hiç aklına gelmemiştir. Korktu. Beyni bu kadar bilgiyi alabilir miydi? Ama sonra bunu becermiş olan bir sürü insan olduğu aklına gelince tutkulu, büyük bir yemin etti; fısıltıyla, onların yaptığını kendisinin de başaracağına ant içti.”

Elifnur GÜNDOĞDU
12-M

HAYATA DAİR İLGİNÇ BİR BİLMECE: TARTUFFE

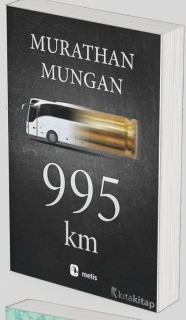
Merhaba, sevgili okur! Sizlere heybemde, ünlü Fransız yazar **Moliere**'in başyapıtı olarak kabul edilen, yazıldığı günden beri tüm dünyada en fazla konuşulan, tartışılan ve *İBB Şehir Tiyatroları*'nın da en çok sevilen oyunlarından biri olan *Tartuffe* ile geldim. Oyun, *Aristokrat Pernelle* ailesi ile bu ailenin içine girmeyi başaran Tartuffe arasında geçen olayları anlatmaktadır. "Tartuffe" yüzsüz, iki yüzlü anlamına gelmektedir. Görüldüğü gibi olmayan, amacı ailenin bütün mal varlığını ele geçirmek olan Tartuffe; ailenin reisi olan Orgon' u dindar ve dürüst bir insan olduğuna öyle inandırır ki Orgon, yalnızca evini onun üzerine yapmakla kalmaz; nişanlı olan kızını da Tartuffe'e vermeye kalkar. Bütün bunların farkında olan aile üyeleri ise Tartuffe' ün gerçek yüzünü Orgon'a göstermek için bir plan yapar ve sonunda da Tartuffe'ün maskesi düşer. Yiğit Sertdemir'in yönetiminde sahnelenen oyun, birbirinden değerli oyuncuların müthiş performansı ile **Orhan Veli Kanık'ın çevirisini buluşturmakla** birlikte Orhan Veli'nin şiirlerinden bestelenmiş şarkılara da yer vermekte.

Bol seyirli günler...

Şenay GÜNAL
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

995 km

Yazar: **Murathan Mungan**

Sayfa Sayısı: 264

Metis Yayınları

Daha çok şairlik yönüyle bilinen Murathan Mungan, bu kez bir romanla çıkıyor okurlarının karşısına. Sürükleyici, heyecan dolu bir polisiye roman 995 km.

Aşk Hikâyesi

Yazar: **İskender Pala**

Sayfa Sayısı: 272

Kapı Yayınları

Bizleri 1600'lü yılların İstanbul'una götüren bu romanda sevdiği kadını arayan bir adamın hikâyesi anlatılıyor. İskender Pala'dan tarih ve kurgunun iç içe olduğu bir roman Aşk Hikâyesi.

Kaplanın Sirtında

Yazar: **Zülfü Livaneli**

Sayfa Sayısı: 324

İnkılap Yayınevi

Çağdaş Türk edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan Zülfü Livaneli'nin tarihi romanı Kaplanın Sirtında'da 2. Abdülhamid'in tahtını kaybettikten sonra yaşadıkları akıcı bir üslupla anlatılıyor.

Uzakların Şarkısı

Yazar: **Kaan Murat Yanık**

Sayfa Sayısı: 392

Ketebe Yayınevi

Son yıllarda Türk edebiyatında isminden başarıyla söz ettiren yazar Kaan Murat Yanık'ın sürükleyici ve sade bir dille kaleme almış olduğu Uzakların Şarkısı, karlı bir kış sabahı Kars'a giden Doğu Ekspresi treni ile başlayıp 18. yy. İstanbul'una uzanan, fantastiğin ve gerçeğin iç içe geçtiği bir roman.

Uzakların Şarkısı

Yazar: **Kemal Varol**

Sayfa Sayısı: 272

Everest Yayınları

Kemal Varol'dan bir baba – oğul romanı ve aynı zamanda Anadolu topraklarında Diyarbakır'dan Kars'a bir yol hikâyesi Âşıklar Bayramı. Roman aynı isimle beyaz perdeye de uyarlandı.

Ateş

Yazar: **Buket Uzuner**

Sayfa Sayısı: 472

Everest Yayınları

Türk edebiyatının en önemli kadın yazarlarından biri olan Buket Uzuner'in iklim sorunlarını merkeze aldığı bir dörtleme şeklinde kaleme aldığı romanlarının sonuncusudur Ateş. Dörtlemenin diğer romanları ise sırasıyla Su, Toprak ve Hava'dır. Romanın merkezinde Gazeteci Defne Kaman yer alıyor. Defne Kaman, yanında bir çocukla kaybolur ve onları arama çalışmaları romanın asıl olay örgüsünü oluşturur Romanda Türk mitolojisine dair ilginç bilgiler de dikkat çekiyor.

Burhan TAŞDEMİR

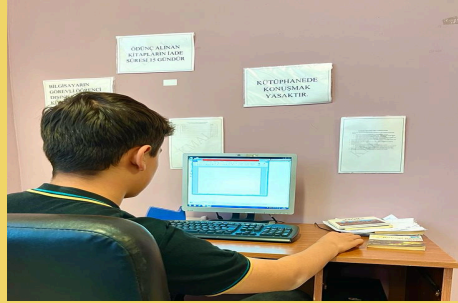
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

KÜTÜPHANEMİZ

Öğrencilerimiz ders çalışmadıkları vakitlerde **satranç** oynayabilmektedir.

Okulumuzun kütüphanesinde **8 adet 4 kişilik** masa ile birlikte 1 adet öğrencilerin toplu çalışabilmesi için **15 kişilik** masa bulunmaktadır. Bunların yanında 4 adet de satranç masası mevcuttur. Kütüphanemizde **95 raf, 3826 adet kitap** bulunmaktadır. Roman, hikâye, tiyatro, şiir türünde eserlerle birlikte İngilizce roman ve hikâyeler de mevcuttur.

Kütüphanemizde bulunan **bilgisayarı** öğrencilerimiz dersleri için kullanabilmektedir.

Okulumuzun kütüphanesinin gelişimi için desteğini esirgemeyen **Sayın Av. Nazan Moroğlu'na** teşekkürlerimizi sunarız.

Kütüphanemiz her gün düzenli olarak temizlenmektedir. Ayrıca her gün farklı bir öğrenci kütüphanenin düzeni ve kitap tedariki için nöbetçi olarak görev yapmaktadır.

Yağmur AYKUT, Beritan GÜLER, Sudenaz KARAKURT, Mehmet Veysel KIZAR
11/J

İÇİMİZDEN, KALEMİMİZDEN...

GİT

Sessizce çıkıp git şimdi o kapıdan
Yarım bıraktığımız o filme
Kaldığı yerden devam ederim
Ocakta acımış çayı da içerim
Mahallenin kedilerini sensiz de beslerim
Odamızın duvarlarını da boyarım
Hem de senin en sevdiğin renge
Kurduğumuz hayallerden bahsetmiyorum bile
Yine kurarım, senle de olabilir sensiz de
Şimdi git, bana bir daha tekrar ettirme

Özgür HAŞICI (Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

KAYIP TEKNE

Kimseye inandıramadım korsan olduğumu
Denizin incisinde kaybolduğumu
Adada yalnız kalmış bir palmye gibi
Tahtası kırılmış bir tekne gibi savruldu.

Montumun cebindeki peçete
Yıllanmış, sararmış, yorulmuş
Hiç de utanmıyor aslında
Bıraktığı evin kapısını çalıp kaçmaya

Geçmişimi kaybetmek üzereyim
Sıra hep bende

Ali Efe SAVRAN (12-H)

Cemal Süreya'nın "Seni severken kendimi çok üzdüm." dediği yerdeyim.
Tekim, ıssız bir kimseyim.
Kalbimin derinliklerinde kimse ellemesin diye sakladığım yârimi,
Yarın belki bensizliğe veda edeceğim.
Hüzünlü bir delikanlıyım, küçük yaşta olgunlaşan, kırılmış bir aşığım.
İnsanlara anlatacak olsam...
Bir şiir, bir şarkı yazarım.
Bakamadığım, göremediğim o gözleri
Belki son kez bensizliğe uğurlayacağım.

Samet BAŞ (12-H)

YÜZLEŞME

Sevemiyorum
Üstü tozlu kalmış geçmiş hatıraları
Bin aynalı odalardan geçsem bakamam hırs bürünmüş yüzüme
Susmasını bilmeyen dilim korkutuyor beni
Tahammül edemiyorum
Duymaya tek bir kötü sözü, yaşamaya küçük bir hüznü
Bahanelerimin ardı gitgide yükseliyor
Bir dağın kuzey yamacına sığmıyorum
Güneşin can verdiği yerlerden uzaklaşmış
Duruyorum öylece....

Ceylan OĞUR (Coğrafya Öğretmeni)

SEVMEK BEKLEMEDİMİŞ

Sen ve ben bir uçurumun kenarında
Öyle yalnız öyle mahzun öyle ıssız
Sen ve ben bir deniz kenarında
Öyle soğuk öyle dalgalı, sesin ısıtıyor içimi.
Açıyorum gözlerimi sensizlik kaplıyor içimi.
Bir yaylada yaz günü kışı yaşıyorum sensiz
Beklesem gelir misin?
Sevmek beklemekmiş, bekliyorum ben de.
Senden bahsediyorum kuşlara, bahar getiriyorlar bana
Senden bahsediyorum ağaçlara, meyve veriyorlar bana
Senden bahsediyorum zamana, duruyor bir anda
Yine de bekliyorum seni, sen bekler miydin beni?

Dilan KIZIL (12-I)

UMUT

Hava epey kararmış yerler bir parmağı geçmeyecek kadar karla kaplanmıştı. Evlerin bacaları tütüyor camları buğulanıyordu. Elinde ekmelele yokuşu çıkan Behiye soğuktan al al olmuş yüzünü kaşkoluyla sıkıca sarıyordu. Belli ki bir acelesi vardı. Belki de uzun zamandır görmediği kızları gelmişti. Behiye kızlarını bir başka severdi küçük yaşta yetim kalmışlardı, onlara hem anne hem baba olmuştu. Yokuşu tırmanırken büyük bir sabırla uzaktan belli belirsiz ışıkları yanan Fatma nineyi elinde kürekle bahçeyi temizlerken gördü. Halini hatırlı sordu kısa bir sohbetin ardından tekrar yola koyuldu. Kavakların arasından köpek sesleri geliyordu. İçi ürperdi korktu ve adımlarını hızlandırdı. Bahçenin büyük demir kapısını araladı. Merdivenlerden hızla çıktı, anahtarı soğuktan donan elleriyle kazağının cebinden çıkardı yavaşça anahtarı kıvırdı, kapıyı araladı, elini ışığa uzatıp lambayı açtı. İçerisi aydınlandı gözleri buğulandı, elindeki ekmeği masanın üzerine bıraktı. İştahı kaçmıştı, kızları yanında olsa büyük bir iştahla yerdi ve sofrada kahkaha sesleri yükselirdi şimdi ise eski neşesinden eser yoktu gün geçtikçe durgunlaşıyor, şen kahkahalar yerini derin kedere suskunluğa bırakıyordu. Masanın üzerinde birkaç dilim peynirle bir avuç siyah zeytin duruyordu. Elini bıçağa uzattı ekmeği dilimlemek için fakat eli gitmedi. Yutkundu, ekmeğin kenarından bir parça kopartıp çiğnemeğe başladı, yuttuğu her lokma boğazında düğümliyordu. Yalnızlığı ile baş başaydı, bir zamanlar çocuklarıyla neşe içinde yaşadığı şirin yuvasında. Dışarıda kar usul usul yağıyordu dünya telaşından uzakta. Örtüyordu bütün çirkinlikleri. Evin her yeri anılarla doluydu, her köşesi haykırıyordu hüznü ve mutlu geçen günleri. Ayrılık zamansız gelmişti ansızın yağın yaz yağmuru gibi. Gözünü telefondan ayırmıyordu belki uzaklardan bir haber gelir diye ama nafi bekliyordu kızları aramayalı epey olmuştu. Gözyaşları bir pınar gibi coşkuyla akıyordu. Kalbi ağrıyor bu hasrete daha fazla dayanamıyordu zaten ne dayanacak gücü ne de zamanı vardı. Kızlarını çok özlemişti ama elinden bir şey gelmiyordu, ışığı kapatıp yatağına uzandı. Güneş yine doğacak ve batacağı, kar yağmaya devam edecek yolları kapatacağı.

Cemile TAYLAN(Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni)

BU ŞEHRE GELDİĞİN VAKİT

Adımlarının yorgunluğundan tanırdım seni,
Sen geldiğin vakit bu şehrin sokaklarına mavilik gelirdi,
Acılar kerpetenle çekilirdi ruhlardan,
Çetin kışların getirdiği yurtsuzluk sona ererdi,
Semayı taşırdı gözlerin arardı bakışlar bir kuş sürüsünü,
Huzura açılan pencerede ötüşürdü serçeler,
Bekleşirdi bir sonraki gurbet vaktini,
Bedenler çekilirdi senin kapına doğru,
Şiirler tırmanırdı basamakları,
Çehreni gördüğüm vakit bir sonraki günün hasreti başladı,
Bir sızı, bir kıvılcım sarardı görünmez bir örtüyle bedenimi,
Her saat başı sana koşmak gelirdi içimden,
Birileri ayaklanırdı gün doğmadan,
Birileri öfkeyle çarpar giderdi yüreğimin kırık kapısını,
Bu şehre sen geldiğin vakit,
Gürültünün bile bir ezgisi olurdu,
Lakin hasretin o derin tutkusunu yakmaya devam ederdi beni,
Her gün bir yolu mesken tutmaya başladım,
Özlemle bir harita daha baştan yaratılırdı,
Yağmur bile hüznü getirirdi yollara,
Uzardı caddeler uzardı günler,
Bir sonbahar rüzgârı sarı yaprakları savuruncaya dek,
Sürerdi bu tutku, devam ederdi ateş yanmaya...

Buse ÇİĞİL (KMAL Mezunu)

YARIM KALMIŞLIK

Yarım kalan parçalar, diğer yarımını arar
Gözlerimiz konuştu, gururumuz sustu
Boşa aldanmış gözler gibi

Okyanus kalbin, kaybolurum orada
Zamanla insanlar da değişir, tanımadığın insanlara.

Ebediyete adanmış sanki
Binlerce söylenmemiş kelime
Bazı dillerde uzundur, seni seviyorum demek.
Ama hiçbir dil sana olan sevgimi
Anlatabilecek kadar uzun değil

Ayşenur SALMAN (12-A)

İNSAN MÜZESİ

“Anahtarları sakladım. Kimse bulamasın diye, geçen gün gittiğimiz denizin dibine gömdüm. Şapkam suda kaydı gitti. Olsun. Sakladım sonuçta. En dibe gömdüm.”

Geldim. Buradayım. Tek tek inceliyorum hepsini. Üzerinde battaniyesi. Elinde emziği. Etrafta onlarca insan. Anahtarlar. Öyle ağlamamalıydım. Eğer öyle ağlarsam kızarlardı. Biliyorum. Gözlerimi yumdum. Sallanan beşikte; bir, iki, üç, ninni. Koca bir rüyaya daldım. Ağlamamalıyım diyorum ya. Eğer öyle ağlarsam uyutmaya çalışırlar. Kilitledim. Anahtarları yastığımın altına sakladım.

Uyandım. Yürümeye çalışıyorum. Bir, iki, üç, hadi hadi yaparsın. Sevinç çığlıkları. Yüzüstü çakıldım. Hayır ağlamamalıyım. Eğer ağlarsam kızarlar. Öyle demişti annem ablama. Duymuştum. “Ağlamamalıyım abla.” Yoksa uyutmaya çalışırlar. Onlarca insan. Yüzler farklı. Hatırlayamadığım. Adımlarım büyüyor. Kocaman oluyorlar gün gün. Belli etmemeliyim. Edersem koşmamı isterler.

Gözümün içine içine bakan gözler. Bir şey bekliyorlar belli. Konuşmaya çabalıyorum. Anne demeliyim. Hayır hayır baba. Sakın anne deme. Eğer dersin, küserler. Sevmezler seni. En iyisi sus. Şimdi ağlayabilirsin. Kızmaları daha iyi, ne dersin? Anahtarlar. Sustum hepsini. Kilitledim. Sakladım kendime.

Sırtımda benden büyük bir çanta. Saçlarım iki yandan kuyruk, kurdeleler sallanıyor. Kalbim öteden duyuluyor sanki. Sakin ol. Korkma. Eğer korkarsan gülerler. İstemiyorsun tabi. Gülmesinler. Geç sıraya. Çiçek ol. Ya da olma. Olursan “Solma.” derler. Sonuna kadar “Aç.”

Evet, sıradaki. Sırada ne vardı? Hah! Tamam. Etrafım kalabalıklaşmaya başlamış burada. Benim gibi küçük arkadaşlar edinmişim. Ama herkese güvenmedin değil mi? Sakın! “Neden gözünü açmadın?” derler. Dikkatli olmazsan kızarlar. Kızmasınlar. Sen sakla anahtarları sımsıkı. Göm en derine. Büyüyorum artık. Ama büyüdüğünü iddia etme. İnanmazlar.

Bir sonraki. Meslek. Sevdiğim iş mi, dış etkenler mi? Sorgulama. Çalış. Çalış. Çalış. Sessiz ol. “Başarısız.” derlerse üzülürsün. Demesinler. Kitaplarının arasında sakla anahtarları. Kolunun altına al hepsini. Satırları çiz; kalın, kırmızı. Görmesinler seni.

Hayatın belki de en anlamlı noktasına geldik. “Sevgi. Aşk.” İşte burada daha sessiz olmalısın. İplerinden kopup gitme. Gidersen biliyorsun. Kızarlar. Hisset, yaşa, kopma. Ama sessiz ol. Hakimiyet kurarlar. Kurmasınlar. Yaşlanıyorum. Zamanın hızına yetişemiyorum. Yetişemedin mi Mehtap? Nasıl olur. Koş. Yetiş. Yoksa bak, buradaki gibi boş gözlerle seyrederek. Yolun sonu yakın Mehtap. Etraf daha da kalabalıklaşıyor. Yüzünü hatırlamadığın insanlarla doluyor her yer. Ne işleri var burada? Sorma Mehtap. Eğer sorarsan “Daha önce neden sormadı?” derler. Eğer cevap verirsen dinlemezler.

İnsan Müzesi’ne hoş geldin Mehtap. Anahtarları çıkar gömdüğün yerden. Tek tek aç kilitli dolapları. Kendine bak. Yüzlerce kilitli dolap. Yüzlerce insan. Ve onların senin üzerinde yüzlerce etkisi. Sor kendine. Bak, kimse yok etrafında. Sessiz olmana artık gerek yok. Bağıra çağıra sor kendine. “Ne yaptım, kendim için?”

Son dolabın yanına yaklaş. Aç. Yüzü buruş buruş, sırtında çantası, küçük gelen. Beyazlamış saçları kuyruk. Kurdelenin ipleri sökülmiş. Sana bakıyor. Belki de korkunu, duygularını bastırdığın ilk an orası. Baksana yüzüne. Gözleri dolu dolu. Dokunsan “Kilitle beni.” diyecek. “Al anahtarları, git denizin en dibine göm.” Ne kadar kalabalık etrafı. En son dolaba git şimdi. Elinde bastonu, yüzü ilk doğduğu günkü gibi parlak. O da çığlık çığlığa. “Kurtar beni buradan.” diyor. “Beni bu İnsan Müzesi’nden kurtar. Çıkar anahtarları, aç dolapları sonuna kadar.”

Burası böyledir Mehtap. Kendin için bir şeyler yaptığın sürece kurtulursun. İnsanları hayatının merkezine koyup yaşamadığın sürece yaşarsın. Kendini kısıtlamayıp duygularını bastırmadığın sürece çocuk kalırsın. İplerinden kopup gitmeyi öğrendiğinde sağlamlaşırsın. Ağladığında güçlenirsin. Sırtındaki çantanın ağırlığına aldırış etmediğinde dik durursun. Mutlu olduğun şeyi yaptığında asıl mutlu olursun. “Kızarlar mı?” korkusuyla yaşamayı bıraktığında özgürleşirsin. Bırak kızsınlar Mehtap. Kızsınlar, küssünler, konuşsunlar, engel olsunlar, Çıkar anahtarları. Bu düşünceleri göm en derine. Diyorum ya. Burası böyledir. **Farklı kişilerin tek bir gezegen altında toplanmaya çalıştığı İnsan Müzesi.** Farklı kişiler onlar Mehtap. Gezegen ise sensin.

Sudenaz KAHRAMAN (KMAL Mezunu)

İSTANBUL’U GEZİYORUM

Dergimizin ilk sayısında yer vereceğimiz ilçemiz, en eski semtlerden biri olan Balat’tır. Bu semti birlikte gezmeye ve semtteki öğrenci mekânlarını keşfetmeye ne dersiniz? Haydi, başlayalım!

Avrupa Yakası’nın Fatih ilçesine bağlı olan Balat yakın tarihe kadar Yahudi mahallesi idi. Burada yaşayan Yahudilerin büyük bir kısmı, 1950’lerde İsrail’in kurulmasıyla oraya göç etmiş ve Balat’a daha çok İstanbul’da yaşayan halk taşınmıştır. Semtte bulunan bir saraydan dolayı Balat uzun yıllar boyunca Palation adıyla anılmıştır. Ancak zaman içerisinde Palation, Balat olarak değişmiş ve günümüze kadar gelmiş.

Rengârenk evlerle dolup taşan dar sokaklarıyla meşhur, kozmopolit bir tarihe sahip olan Balat; İstanbul’un belki de en mütevazı semtlerinden biridir. İstanbul’un aynı zamanda en eski semtlerinden biri de olan bu otantik semtte kiliseleri ve muhteşem binası ile hemen dikkat çeken Fener Rum Patrikhanesini gezebilirsiniz. Eğer sıkı takipte kalırsanız Balat Monologlar Müzesi gibi farklı konseptlere sahip tiyatro oyunlarını da yakalamanız mümkündür. Yürüyerek Balat turu yapmak istediğiniz zaman mutlaka uğramanız gereken yerler arasında

Cibali Kapı, içinde Santa Clause’a ait bir portre bulunan Aya Nikola Rum Ortodoks Kilisesi (Noel Baba Kilisesi), İstanbul’un fethinden sonra II.Beyazıt tarafından camiye çevrilen Gül Camisi, İstanbul’un tarihi hamamlarından biri olan Küçük Mustafa Paşa Hamamı, Stefi Stefan Bulgur Kilisesi ve Balat Çift Çarşısı bulunmaktadır. Bu yerlerin yanı sıra siz öğrencilerimizin keyifle vakit geçireceği öğrenci dostu mekanları birlikte tanımaya hazır mısınız?

1-SEVDA GAZOZCUSU: İçerisinde yıllar öncesinden günümüze kadar gelmiş renk renk, çeşitli aromalı çok fazla çeşit ve tatta gazozlar bulunuyor. Hem öğrenci bütçesi dostu hem de tarih kokan eşsiz lezzetleri deneyimleme ortamı olan bu mekâna kesinlikle uğramalısınız.

2-FALAN FİLAN MEZAT: Tekrardan tarih kokulu yerlere yelken açmaya devam edelim. Burası tam olarak koleksiyonseverler için yapılmış bir mekân içerisinde çok eski yıllardan kalma renkli renkli, sanki dönemin içerisindeymişsiniz gibi hissetmenizi sağlayacak birbirinden çeşitli eşyalar var. Burası da kesinlikle görülmesi gereken yerlerden biri.

3-MASİON CAFE: Haydi, yine ilginç bir yere göz atalım! Bu kafede çalışan teyzelerimiz yurt dışından farklı farklı bir sürü eski eşya getiriyor ve dükkânına diziyor. Size içecek menüsü sunuyorlar ve istediğiniz içeceğin yanına da ev yapımı enfes tatlı ve kurabiyelerden ikram ediyor. Hatta size gelen bardak ya da tabağı hatta ve hatta dükkânın içerisinde görüp hoşunuza giden herhangi bir eşyayı yanınıza alabiliyorsunuz. Bunu bir nevi hediye olarak da düşünebilirsiniz.

4-İNCİR AĞACI KAFESİ: İncir Ağacı Kafesi, Balat’ın eşsiz tarihi güzellikleri arasında gezerken rengarenk bir mola verebileceğiniz harika bir nostaljik konseptli Balat kafesi. Daha ilk gözünüze iliştiği anda sizi renkli bir tabela karşılıyor. Günün her saati merdivenleri ve duvarların önü fotoğraf çekirmek isteyen gezginlerle dolu. Bu güzel Balat kafesinin merdivenleri Kanlı Meryem Ana Kilisesine çıkıyor. Merdivenin her iki tarafı da tabure ve masalarla dolu. Oturup kahvenizi burada içerseniz Balat’ın eşsiz sokaklarını doyasıya izleyebilirsiniz.

5-KADRAJ: Balat kendine has görseiliği ile fotoğraf tutkunlarının vazgeçemediği semtlerden birisidir. Kadrajda fotoğrafçıların çok sevdiği Balat’ın, fotoğraf ve sinema konsepti üzerine kurulmuş şirin bir mekânı. Kahve ve tatlıları ile de lezzetli bir Balat deneyimi yaşamanızı sağlar.

Eşsiz tarihiyle birçok kültürel unsuru bünyesinde barındıran Balat’ı sizin için geldik. Yazımızı okuduktan sonra siz de Balat’ta gezip gördüğünüz yerlerde çektiğiniz fotoğrafları bizimle paylaşırsanız bir sonraki sayılarda bu köşemizin sonunda yer vermekten zevk duyarız. *Sevgiyle kalın KMAL gençlik...*

NEDİR BU ? MANIFESTING

Manifesting son zamanlarda çok sık duyduğumuz, sosyal medyada sürekli karşımıza çıkan popüler bir kavram. Peki, **nedir bu manifesting?** Ya da **manifest yapmak ne demektir?** Türkçe karşılığı tezahür etmek, ortaya çıkmak olan manifesting, olumlu düşünce ve inanç yoluyla “hayalini kurduğumuz şeyleri hayatımıza çekme” mantığı ile çalışan bir düşünme yöntemidir. Tartışmalı çeşitli formülasyonlarını bir kenara bırakırsak evrene yollanan pozitif enerjinin, kişiye iyilik ve güzellikleri getireceği prensibi ile çalışan çekim yasasına dayanır.

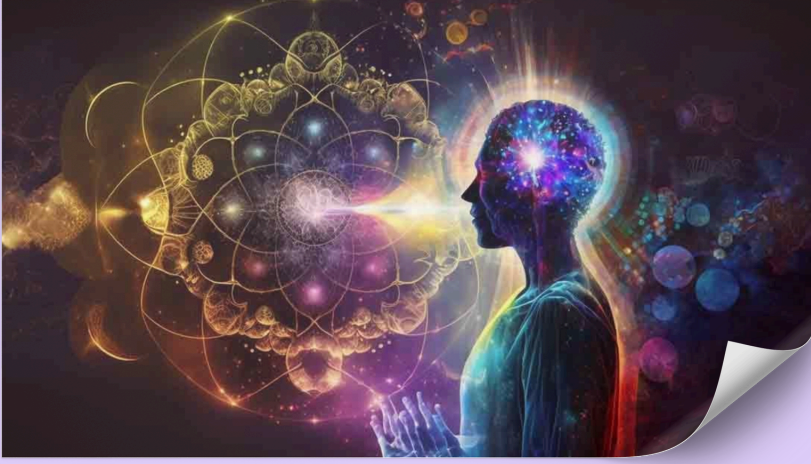
Paulo Coelho'nun meşhur *Simyacı* kitabındaki şu cümleyi hatırlarsınız: “Bir şeyi gerçekten istediğin zaman, arzunu gerçekleştirmeni sağlamak için bütün evren iş birliği yapar.” Peki, olumlu düşünmek gerçekten de hayalini kurduğumuz şeyleri bize getirir mi? Bütün bir evren sahiden bunun için iş birliği yapar mı? Daha da önemlisi manifestingin bilimsel bir temeli var mıdır?

Pigmalion etkisi, daha çok bilinen adıyla kendini gerçekleştiren kehanet, manifesting kavramının psikolojideki karşılığı olabilir. Pigmalion etkisi, bize yüksek beklentilerin daha iyi performanslara, düşük beklentilerin daha kötü sonuçlara yol açtığını söyler. Yani herhangi bir olaya dönük beklentilerimiz gerçekleşmeye yazgılı birer kehanete dönüşür.

1963 yılında Psikolog Robert Rosenthal ve Kermit Fode, araştırmacıların tarafsız olmamalarının sonuçlara etkisi üzerine iki grup öğrenci ile bir çalışma yaptı. İlk gruptaki öğrencilere, kendilerine verilen farelerin özel olarak seçildiği ve ortalamadan daha yüksek zekâya sahip olduğu söylendi. İkinci gruptaki öğrencilere ise kendilerine verilen farelerin genetik olarak dezavantajlı olduğu iletildi. Oysa fareler tamamen rastgele seçilmişti. Deney sonucunda ilk gruptaki öğrencilerin, ikinci gruptaki öğrencilere göre farelere daha şefkatli davrandığı belirlendi. Bunun sonucunda ise ilk gruptaki farelerin ikinci gruptaki farelere göre labirentte yürüme deneyinde daha iyi performans gösterdiği gözlemlendi. İkinci gruptaki farelerin bazıları başlangıç çizgisinden bile ayrılmamıştı. Robert Rosenthal, bu etkiyi “bir kişinin başka bir kişinin davranışına ilişkin beklentisinin, kendi kendini gerçekleştiren bir kehanete dönüşmeye başladığı olgu” olarak tanımladı.

“İyi ya da kötü hiçbir şey yoktur, düşünmek onları öyle yapar.” der **Shakespeare**. Peki, olaylar hakkında olumlu düşünmeyi nasıl başarabiliriz? İşe doğru kelimeleri seçmekle başlayabiliriz. Kelimelerle düşünürüz, kelimelerle yaşarız hayatı. Düşünceyi var eden kelimelerdir. Olumsuz kelimeler seçtiğimizde algılarımızı olumsuz olarak etkiliyoruz. Örneğin, “Bunu başarmam imkânsız.” dediğimizde o başarmamız gereken şey bize oldukça zor ve zahmetli olarak görünürken “Bunu yapmak zor olabilir ama en azından deneyebilirim.” dediğimizde pozitif düşünmeye başlar ve deneme cesaretini gösterebiliriz. Olumsuz kelimeleri seçmek, olayları ve kişileri etiketlemek olumlu düşüncenin önündeki en büyük engeldir.

Önemli olan bir diğer konu, olumlu düşünme becerisi ile pollyannacılığı birbirinden ayırmaktır. Tehlikeyi görebilmek ve önlem almak beynin en önemli işlevidir. Enerjimizi diğer insanları ve mevcut koşulları değiştirmek için harcamak, sonu hüsrana giden bir eylem olacaktır. Epiktetos'a göre mutluluk ve özgürlük neyi kontrol edip neyi kontrol edemeyeceğinizi anlamaya bağlıdır. Zihinsel bir çabayla değişim elde edebileceğimiz yegâne kişinin kendimiz olduğunu unutmamak gerekir.

Düşünceler sözcüklerden oluşur demiştik. Duyguları doğuransa düşüncelerdir. Dolayısıyla olumlu düşünmenin etki yaratacağı bir diğer alan duygularımızdır. Bize iyi ya da kötü hissettiren, olaylar ya da durumlar değil onlara yüklediğimiz anlamlardır. Olumlu düşünmeyi alışkanlık haline getirmek, iyi hissetmeyi de beraberinde getirecektir. Fakat buradan her zaman iyi ve mutlu hissetmemiz gerekir gibi bir sonuca ulaşmak hatalı olur. Modern dünyada bizlere verilen açık ve gizli mesaj, hep mutlu olmamız gerektiği yönündedir. Acı çektiğimizde, öfkelendiğimizde, kaygı duyduğumuzda; paniğe kapıldığımız, terapistlere koştığımız, antidepresanlara sığındığımız bir çağ yaşıyoruz. Mutluluk ve haz dışındaki duyguları soyutlayan popüler kültürün tehlikelerini fark etmeliyiz. Tüm duyguların insan için gerekli ve işlevsel olduğunu yeniden hatırlamalıyız. Varoluş sancuları çekmeseydi Kafka, Dönüşüm'ü yazabilir miydi? Fernando Pessoa hüznünü ve kaygılarını bastırsaydı, Huzursuzluğun Kitabı'nı bırakabilir miydi bizlere? Büyük ressamlar, yazarlar, şairler, duygularını yaşama cesareti gösterebilmiş insanlardır. Mevlâna bir şiirinde insanı misafirhaneye, duyguları da misafire benzetir ve davetsiz de olsa her misafiri gereğince karşılayıp ağırlamayı öğütler. Hissetmesi zor bir duygu da olsa o duygunun bir misafir olduğunu, görevini tamamladıktan sonra usulca gideceğini unutmamak gerekir. Yas tutulmalı, acı yaşanmalı, anda kalmayı başarıp mutlu olunmalı.

Gerçek mutluluğun bizim için ne anlama geldiği, keşfetmemiz gereken bir diğer duygudur ki hayatın anlamı da çoğu zaman burada gizlidir. Japon yazar Yukio Mişima, Yaz Ortasında Ölüm adlı kitabında "İnsanların ihtirasları arasında en sivri olanın, yani mutluluğun başkalarıyla aynı olma isteği olduğunu anlamaya başlamıştım." der. Kendimizi sürekli başkalarıyla kıyasladığımız ve giderek birbirimize benzediğimiz bir dünyada mutluluk algımızı özetleyen bir cümle... Modern insanın hep dışa dönük, hep sosyal, her konuda başarılı ve her konuda özgüvenli olması gerektiği algısı bizi kendimizle devamlı bir çatışmaya sürükler. Herkes gibi olma çabası, faturası kendi özümüzden uzaklaşmak olan bir mutluluk illüzyonu yaşatır bizlere. Kendimiz olmak, zihnimizin katmanlarındaki düşüncelerimizi fark etmek ve onları değiştirip dönüştürmek, duygu dünyamızı keşfetmek ve onları gerektiğince yönetebilmek biraz çabayla ve zamanla öğrenilebilir süreçlerdir. Bunun için okumak bizlere yardımcı olacaktır. Kitapları, diğer insanları ve kendimizi okumak...

Mevlana'nın şu sözleri ile bağlayalım:

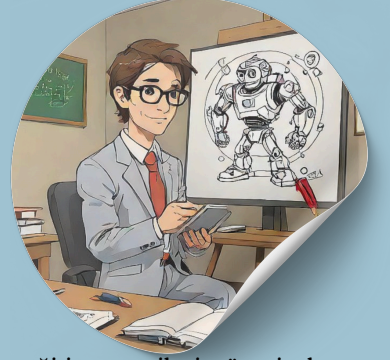
"Dünyada olabilecek her bir olay için misal aleminde sayısız ihtimal uyur. Siz ağızınızdan çıkardığınız sözlerle o ihtimalleri uyandırırınız. Güzel kelimeler söyleyin ki güzel ihtimaller uyansın. İnsanın kaderine müdahalesi buradadır."

YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA BİR ÖĞRENME SERÜVENİ

Sabahları uyanmamız gereken zamanda uyanabilmek için alarmlar kuruyoruz. Hatta çoğunda art arda alarmlar kuruyoruz. Alarm kuracak bir aletimiz olmasaydı ne yapardık? Sıfırdan bir çalar saat yapacağız maalesef ki. Bir çalar saat yapabilmek için öğrenmemiz gereken şeyler var sanırım. Öncelikle bir klasik kurmalı saatin çalışma prensibine bakalım isterseniz. Diyelim ki saat 7.00'de saatin ses çıkarmasını hatta gürültü yapmasını istiyoruz. Öncelikle bu çalar saatimize bunu anlatmalıyız. Oturup karşında ses çıkarması gerektiği saati söyleyerek başarılı olamayacağımızı öngörmüşünüzdür. O zaman saatin algoritmasına uygun bir yaklaşım sergileyelim. Çalar saati yapan kişinin kullanım için uygun gördüğü basamakları tamamlayarak yapabiliriz. Yani bir yay mekanizması sürenin akmasıyla birlikte gevşemeye başlar. Gevşeyen yayla birlikte bir dizi dişli mekanizma arasında enerji aktarımı gerçekleşir. Ve dişli sistem serbest kalınca tokmak zillere vurarak ses çıkarmaya başlar. Şimdi bu fikri uygulayacak bir sistem kurmanın ne kadar donanım gerektirdiğini tahmin edebilirsiniz. Bu bir birikimdir. Ve bu bir öğrenme deneyimidir. İhtiyaç duyulan parçaların eksiksiz olarak bir araya getirilmesiyle oluşan bir süreçtir. Peki, bu bir defa yapılacak bir şey midir yoksa daha da geliştirilerek nesiller boyu aktarılması gereken bir birikim midir? Öğrenmenin aslında bir hayatta kalma pratiği olduğunu söyleyebiliriz. Bunun yanında artık hayatın kalitesini arttırmaya yönelik adımlar olduğunu da söylemek mümkündür. Mesela beslenmenin en ilkel halinden günümüze gelen haline bakarsak bugünkü kurduğumuz sofralarda bir şölen havası eser. Ancak bu, kısa sürede gelişmiş bir öğreti değildir uzun yıllar süren deneyimlerin nesillere aktarılmasının bir ürünüdür. Bu konularda dünya markası olmuş şehirlerimizin meşhur yemeklerini hatırlayınız.

Bilgisayar dünyasında da bu süreçler yaşanıyor. Gündemimizde olan yapay zekâ araçlarından bahsediyorum. İnsan benzeri düşünme yetenekleri sergilemeyi amaçlayan bir bilim dalı olarak hayatımızda yer etmeye başladı. Yakın tarihlerde de daha önemli duruma geleceğine eminiz. Makinelerin öğrenme süreçlerini planlarken yola çıkış yöntemleri olarak insanların öğrenme süreçlerine benzer yolları verilerden elde etmesini sağlamaya çalıştıklarını söylemek yanlış olmaz.

Şimdi de bilgisayarların öğrenme süreçlerine bakalım. Kısaca 3 ana kategori altında inceleyebiliriz.

3. Takviyeli Öğrenme:

Bu yöntemde, model bir ortamda belirli bir görevi gerçekleştirerek öğrenir. Model, çevresiyle etkileşim kurar ve ödülleri veya cezaları alarak kendisini geliştirir.

1. Denetimli Öğrenme: Bu yöntemde, bir modelin eğitim verileri üzerinde etiketlenmiş örnekleri kullanılarak öğrenmesi sağlanır. Bilinen bir girdi seti ile bunlara denk gelen çıktılar alıp algoritmanın daha önce hiç görmediği (eğitimde kullanılmayan) yeni verilere en uygun çıktılar üretmek için kullanılan bir makine öğrenmesi modelidir. Örneğin; bir resim tanıma modeli, resimlerle birlikte etiketlenmiş bilgileri içeren bir veri seti üzerinde eğitilebilir.

2. Denetimsiz Öğrenme: Bu yöntemde; model, etiketlenmemiş (kategorilendirilmemiş) veriler üzerinde öğrenme yapar. Bu tür öğrenme genellikle veri setindeki desenleri belirleme veya veriyi kümeleme amacı taşır. Elimizde sadece veriler vardır ve elimizdeki bu verilerden sonuç çıkarılmaya çalışılmaktadır. Aslında her işi kendi kendine öğreniyor. Bu öğrenmelerin hatalı olabileceğini göz ardı etmemek gerekir.

Yapay zekâ genellikle bu temel öğrenme yöntemlerini kullanarak veri analizi, tahminleme, tanıma ve diğer karmaşık görevlerde ustalaşır.

Bu konuyu ele almamın asıl sebebi öncelikli olarak kendi öğrenme süreçlerine odaklanmalarımızı sağlamak. Bunun için bir video serisi önereceğim. Barış Özcan'ın 4 videodan oluşan "Yaz Okulu" serisinde öğrenmeyi öğrenmek üzerine önemli noktalara değindiğini söyleyebilirim. İnsanlığın en karizmatik yeteneği de budur sanırım; hızlıca öğrenip, geliştirip daha uygun forma dönüştürmek. Öğrenme yolculuğunuzda bol kazançlı serüvenler dileğiyle.

OKULUMUZDAKİ TÖRENLER

NİCE 100 SENELERE!

100 yıl önce ağır bedeller ödenerek kurulan Cumhuriyetimiz bugün de aynı hevesle coşkuyla kutlanıyor ve bu büyük gün için herkes canla başla çalışıyor. Biz *Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi* olarak bu günü coşku ile kutlamanın gururunu yaşıyoruz. Bu büyük gün için idaremizin de desteğiyle düzenlediğimiz programa çok fazla katılım oldu. Salonda tam bir bayram havası hakimdi.

29 Ekim gününden çok önce başlayan provalar öğrencilerin özverili çalışmalarıyla da birleşince ortaya çok coşkulu bir gösteri çıktı. Sunuculuğunu edebiyat öğretmenlerimizden *Şenay Günal* ve *Okan Tunç*'un üstlendiği, İstiklal Marşı ve saygı duruşuyla başlayan tören programımız; Sayın Okul Müdürümüz *Nurcan Tuna*'nın konuşmasının devamında müzik öğretmenimiz *Serhat Songur*'un hazırladığı koro dinletisi, öğrencilerimizin büyük çaba göstererek hazırlandığı oratoryo ve tiyatro gösterisi ile ilçede düzenlenen "Cumhuriyet'in 100 Yılı" adlı kompozisyon yarışmasında 1. olan öğrencimiz *Ela Çakar*'ın yaptığı konuşmayla sürmüştür. Okul içinde yaptığımız "100 Yıllık Emanet" adlı kompozisyon yarışmasında dereceye giren öğrencilere ödülleri, Okul Müdürümüz *Nurcan Tuna* ile konuklarımız arasında yer alan Değerli *Nazan Moroğlu* tarafından takdim edilmiştir. Sonrasında salondaki davetlilerin de katılımıyla daha da coşkulu hale gelen müzik öğretmenimiz *Berivan Kulat*'ın hazırladığı müzik dinletisi ile programımız son buldu.

Öğrencilerimiz millî duyguların da verdiği coşku ile kendilerine verilen görevleri layığıyla yerine getirdi ve pek değerli öğretmenlerimizin emeği her zaman olduğu gibi büyüktü. *Dilek Güneş Toktaş* ve *Mahsume Baydemir*' in öğrencileriyle birlikte hazırladığı *Cumhuriyet* adlı oratoryo bize bu memleketi armağan eden nice kahramanlardan bahsederken tiyatro gösterisi bizi o kahramanlarla yapacağımız bir sohbetin içine davet etti.

Değerli öğretmenlerimizin hazırladığı koro gösterisi ve müzik dinletisi ile hem eğlendik hem duygulandık kahramanlarımıza ise çokça minnet duyduk. Bir kere daha Cumhuriyeti ilan eden ve bize emanet eden Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarına minnet duygularımızı sunarız.

Biz Türk gençliği olarak her daim bu hevesle çalışarak cumhuriyet yolunda emin adımlarla yürüyeceğiz. Sonsuza dek parla Cumhuriyet, parla Türk gençliği!

Dilek GÜNEŞ TOKTAŞ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

EMANETİN 100. YILI

Cumhuriyetimizin ilan edilmesinin üzerinden tam 100 yıl geçti, kutlu ve ilelebet olsun.

Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk, yediden yetmişe her insanımızı arkasına alarak 19 Mayıs 1919'da "Ya İstiklal Ya Ölüm" parolasıyla Millî Mücadele'mizi başlatmıştır. Tüm yoksulluğa ve yokluğa rağmen yüce Türk milleti onun sayesinde bu mücadelede üstün bir başarı elde etmiştir.

Aziz vatanımızın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olmasına rağmen kadın, çocuk, genç, yaşlı her bir ferdimiz ile Gazi Paşa'mızın önderliğinde olağanüstü bir mücadele verilmiştir. Bu mücadele, Türk milletinin karakteri olan bağımsızlık mücadelesidir.

Bu başarı neticesinde 29 Ekim 1923'te "Türk milletin karakterine ve adetlerine en uygun yönetim şekli cumhuriyettir" diyen Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye Büyük Millet Meclisinde büyük bir coşku ile cumhuriyeti ilan etmiştir. Belirtmek gerekir ki Mustafa Kemal henüz Harp Okulunda öğrenciyken "Önemli olan yıkılmakta olan Osmanlı İmparatorluğu'nun küllerinden yeni bir devlet yaratmaktır" diyordu.

Cumhuriyetimizin henüz ilk yıllarında Gazi Paşa'nın Anadolu gezisi sırasında yaşanan olay, cumhuriyet rejimi ile ülkedeki değişimi bizlere açıkça göstermektedir:

Gazi Mudanya yoluyla Bursa'ya gidiyordu. Kalabalık bir halk kitesi tarafından etrafı sarılmıştı. Bir kadının, elinde bir kâğıtla Gazi'ye yaklaştığı görüldü. Zayıf bir kadındı. Gazi'nin yolunu keserek titrek bir sesle:

"Beni tanıdın mı oğul?" dedi. "Ben sizin Selanik'ten komşunuzdum. Bir oğlum var, Devlet Demir Yollarına girmek istiyor. Siz onu alsınlar dediniz fakat müdür dinlemedi. Oğlum işe almamış. Ne olur bir kere de siz söyleyiniz."

Gazi'nin çelik bakışlı gözleri samimiyetle parladı. Elleriyle geniş jestler yaparak ve yüksek sesle:

"Oğlunu almadılar mı?" dedi. "Ben talimat verdiğim halde mi almadılar? Ne kadar iyi olmuş. Çok iyi yapmışlar. İşte cumhuriyet böyle anlaşılacak."

Kadın kalabalığın içinde kaybolmuştu. Ve Gazi kendinden geçercesine dolu bir sesle:

"İşte cumhuriyetten beklediğim sonuç..." diyordu."

Ulu Önderimiz, en büyük eserim dediği cumhuriyeti; demokratik, laik, sosyal, hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni Türk gençliğine emanet etmiştir. Kıymetli Türk gençliği bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Ata'sının emanetine sahip çıkacak, onun gösterdiği hedef olan çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkabilmesi için üstüne düşen görevi yerine getirecektir. Buna yürekten inanıyoruz.

Ulu Önder Atatürk Onuncu Yıl Nutku'nda bizlere şöyle sesleniyor:

Türk Milleti,

Ebediyete akıp giden her on senede bu büyük millet bayramını daha büyük şereflerle saadetle huzur ve refah içinde kutlamamı gönülden dilerim.

Cumhuriyetimizin 100. yılı kutlu olsun.

Merve KANBİR ŞAHİN
Tarih Öğretmeni

85 YILLIK BİR ÖZLEM: ATATÜRK

10 Kasım 2023. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ebediyete intikalinin 85. yıl dönümü. Onu her yıl büyüyen bir özlemlerle, minnetle ve rahmetle yâd ediyoruz. Atatürk'ün bize bıraktığı en güzel hediyeyi, Cumhuriyetimizi, gururla yaşıyoruz.

Cumhuriyetin 100.yaşında, Büyük Önder'in hatırasını layıkıyla yaşatmak için okulumuz öğretmen ve öğrencileri hakkıyla çalıştı. Küçükçekmece ilçesi kapsamında yapılan "10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü" konulu yarışmada "Atatürk'e Mektup" isimli yazısıyla Miray Bekil isimli öğrencimiz, aldığı birincilikle göğsümüzü kabarttı. Okul içerisindeki programlarda edebiyat öğretmenlerimizden Seyide Özçelik Erdal ve Funda Fidan Aydın'ın öğrencileriyle birlikte hazırladıkları tören programı, müzik öğretmenlerimizden Serhat Songur eşliğinde okul koromuz günün anlam ve önemini hepimize bir kez daha hissettirdi.

Saat 09.05'te okulumuzdan da yükselen siren sesleriyle tüm yurttan hayat durdu. İstiklal Mücadelemizin Başkahramanı, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ebediyete intikalinin 85.yılında yapılan anma programı, saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başladı. Ardından konferans salonunda okul müdürümüz Nurcan Tuna, idarecilerimiz, öğretmen ve öğrencilerimiz hazır bulundular. Okulumuz tarih öğretmenlerinden Sercan İhsan Ürkmez'in günün anlam ve önemine dair yaptığı konuşma sonrası ilçede birinci olarak bizi gururlandıran öğrencimiz Miray Bekil, "Atatürk'e Mektup" isimli eserini sahnede seslendirdi. Onu sahnede sadece eserini bize sunan bir eser sahibi olarak değil adeta Atatürk'ü yaşayan bir cumhuriyet çocuğu olarak izlemek tüm salonu ayrıca duygulandırdı. "Dünyada Atatürk", "Atatürk'ün Gerçekleşen Son Rüyası" izleyicilerle paylaşıldıktan sonra öğrencilerimizin "Atatürk" konulu oratoryo gösterisinde izleyiciler gözyaşlarını tutamadılar. Sonrasında okul koromuzun seslendirdiği parçalarla programımız sona erdi.

Okul Korosu

Dileriz ki onu hakkıyla anabilmiş ve anlayabilmişizdir.
"Vatanımı en çok seven görevini en iyi yapandır."
sözünü kendimize düstur edinerek çıktığımız bu yolda,
sözlerimizi yine Atatürk'ün bir sözüyle noktalayalım:
**"Büyük ölümlere matem gerekmez, fikirlerine
bağlılık gerekir."**

Funda FİDAN AYDIN
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

ÇAN SUYU, DENİZ FENERİ ÖĞRETMENLERİMİZİN GÜNÜ

Atatürk: **“Ulusları kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden yoksun bir ulus henüz ulus adını almak yeteneğini kazanmamıştır.”** der. Atatürk’ün, ulusun kurtarılması düşüncesini öğretmenlere bağlaması hiç tesadüfi değildir. Çünkü gençleri yetiştiren, onları topluma kazandıran ve toplumu inşa eden yegâne kişidir, öğretmen. Çocuklara can suyudur; gençlere, yolunu kaybedenlere deniz feneridir öğretmen... İşte bu sebeptendir ki öğretmenin toplum için önemi yadsınamayacak kadar büyüktür.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Öğretmenler Günü, okulumuzda büyük bir coşkuyla kutlandı. Kutlama programı; okulumuz öğretmen, öğrencileri ve velilerin yanı sıra Sayın Nazan Moroğlu ve kızlarının katılımıyla konferans salonunda gerçekleşti. Başöğretmen Mustafa Kemal Atatürk ve ebediyete intikal etmiş bütün öğretmenler için saygı duruşunda bulunulduktan sonra İstiklal Marşı ile kutlama programına geçildi. Geçen yıl emekli olup aramızdan ayrılan Semih Nurcan öğretmenimizin günün anlam ve önemini belirten konuşmasından sonra okulumuz müzik öğretmenlerinden Serhat Songur eşliğindeki okul korosunun seslendirdiği birbirinden güzel şarkılarla keyifli dakikalar yaşayan konukların okulumuz öğretmenlerinden Berivan Kulat, Sercan İhsan Ürkmez ve Mehmet Emin Yaşarsoy’un hazırlamış olduğu müzik dinletisiyle de deyim yerindeyse kulaklarının pası silindi.

Bu güzel müzik şöleninin ardından okulumuz öğretmenlerinden Özgür Haşıcı, Merve Kanbir Şahin, Yasin Ayvaz, Tuba Ağaya ve Şenay Günal’ın da oyuncu olarak katkıda bulunduğu **“Öğretmenin Güncesi”** isimli oyun öğrencilerimiz tarafından sahnelendi. Büyük beğeni alan oyunun hemen akabinde Okul Müdürümüz Sayın Nurcan Tuna tarafından önceki yıl emekli olan öğretmenlere, Hizmet Şeref Belgesi sunuldu. Müzik öğretmenimiz Berivan Kulat ve öğrencisinin enstrümanlarıyla destek verdiği, edebiyat öğretmenimiz Özgür Haşıcı ve öğrencilerinin ise hazırlamış olduğu **“Şehit Öğretmenler”** isimli dramının sahnelenmesi salona duygu dolu anlar yaşattı. Öğretmenler Günü Kutlama Programı Okul Müdürümüz Sayın Nurcan Tuna’ya, bütün öğretmen ve öğrencilerimiz adına çiçek sunulmasıyla sona erdi.

Şenay GÜNAL
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

YAZIM TESTİ

Siz de bağlaç olan “de”yi ayırmayanları, hâl eki olan “de”yi bitişirmeyenleri görünce sinir krizine giriyor musunuz? **O zaman bu test tam size göre! Haydi, başlayalım!**

1. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) acente B) acenta

2. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) ahpap B) ahbap

3. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) alt yapı B) altyapı

4. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) anbean B) an be an

5. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) ata binmek B) at binmek

6. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) bilimum B) bilumum

7. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) dinazor B) dinozor

8. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) doğalgaz B) doğal gaz

9. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) egzoz B) egzos

10. Sözcüğün doğru yazımı hangisidir?

A) eskaza B) ezkaza

Cevaplarınızı arka sayfadan kontrol edip ünvanınızı öğrenebilirsiniz.

CEVAP ANAHTARI

- 1.A
- 2.B
- 3.B
- 4.A
- 5.A
- 6.B
- 7.B
- 8.B
- 9.A
- 10.B

ÜNVANINIZ

10 doğru Tebrikler, Türk Dil Kurumu Müdürüsünüz!
9 doğru Tebrikler, Türkçe Uzmanısınız!
8 doğru Tebrikler, Türkçe Meraklısısınız!
7 ve daha az doğru Türkçe Kursu Öğrencisisiniz daha katedecek yolunuz var.

BULMACA

SOLDAN SAĞA

5. İlk kadın romancımız
6. Batılı anlamdaki ilk tiyatro eserimiz
7. Sahnelenen ilk tiyatro eserimiz
8. Bilinen ilk Türk yazar
12. Dîvânu Lugâti't-Türk'ün yazarı
14. İlahi türünün en önemli temsilcilerinden biri
15. Divan edebiyatı nazım şekillerinden biri
17. Halide Edip Adıvar'ın eserlerinden birinin adı
19. Arif Nihat Asya'nın ünvanı
20. Matmazel Noraliya'nın Koltuğu'nun yazarı

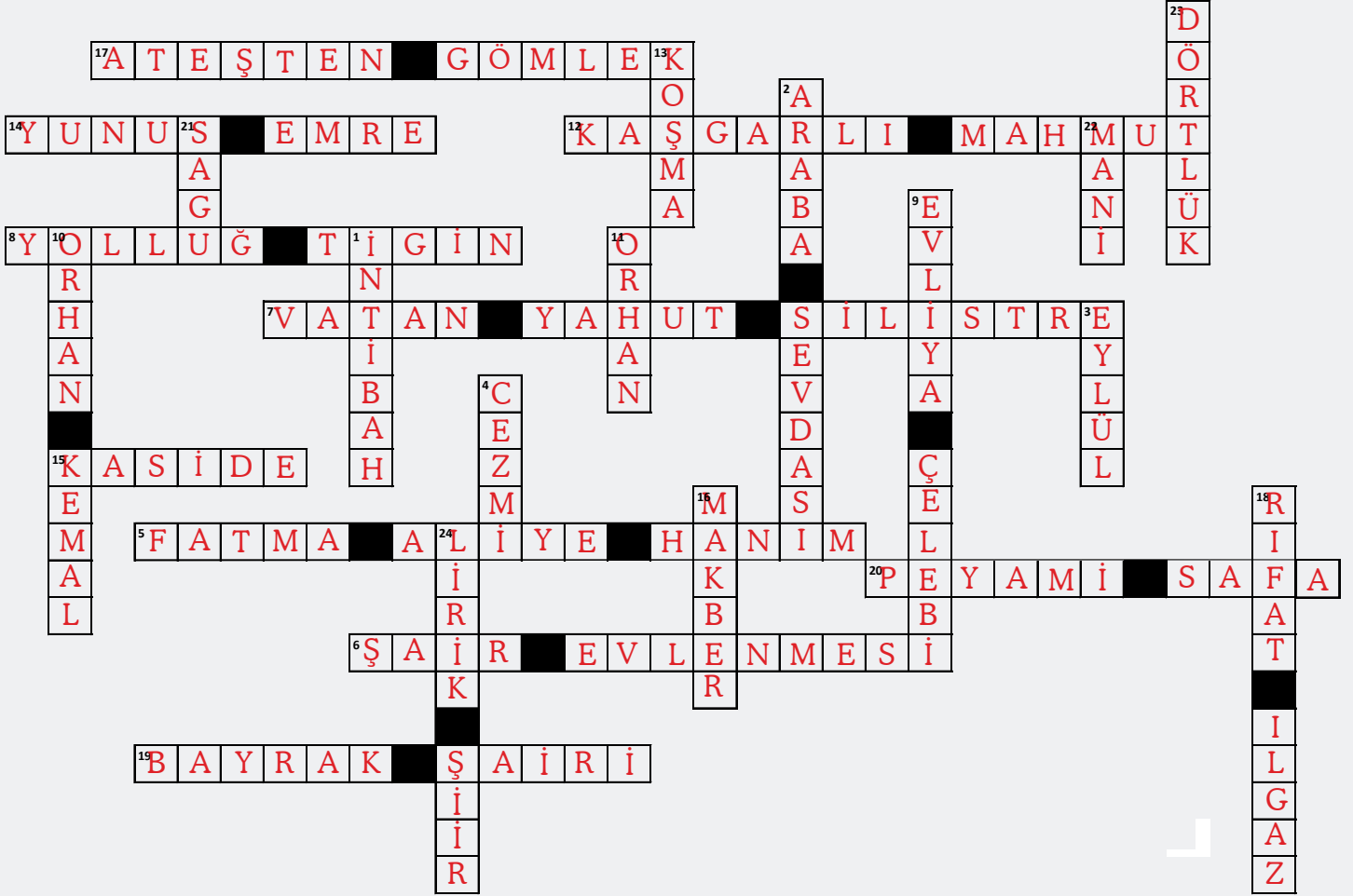
YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. İlk edebî romanımız
2. İlk realist romanımız
3. İlk psikolojik romanımız
4. İlk tarihî romanımız
9. Seyahatname'nin yazarı
10. Asıl adı Mehmet Raşit Ögütçü olan yazarımız
11. Bilinen ilk Türkçe yazıtların adı
13. Âşık edebiyatında bir nazım şekli
16. Abdülhak Hamit Tarhan'ın eşinin ölümü üzerine yazdığı meşhur şiirinin adı
18. Hababam Sınıfı'nın yazarı
21. Sözlü Dönem'de ağıt türüne benzeyen eserlerin adı
22. Halk edebiyatındaki nazım şekillerinden biri
23. Nazım birimlerinden biri
24. Sevgi, aşk, hüzn vb. duyguların işlendiği şiir türlerine verilen ad

Cevapları arka sayfadan kontrol edebilirsiniz.

CEVAPLAR

Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi

GENÇ OFİSİ

Bu dergi, Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi ile Avcılar Gençlik Merkezi iş birliğiyle hazırlanmıştır.

KADRIYE MOROĞLU ANADOLU LİSESİ

Adres: Bozdođan Cad. No:94, 34290 Küçükçekmece/İstanbul

İletişim : 0212 696 3793

www.kadriyemoroglu.meb.k12.tr